Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 54. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го БЕРЕЗНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, MARCH 10, 1978 No. 54. VOL. LXXXV.

ПІДГОТОВА ДО 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС В ПОВНОМУ ХОДІ

Піттсбург. — Тридцять представників 9-ох Відділів УНСоюзу Західньої Пеннсильвенії взяли участь в чергових нарадах підготовчого Конвенційного комітету, які відбулись тут в неділю, 26-го лютого в готелі Гілтон, де й відбудеться 29-та Конвенція УНСоюзу в тижні від 22-го до 27-го травня цього року. Наради проходили в дусі тісної співпраці та ентузіязму в надії, що ця Конвенція буде одною з найкращих в історії УНСоюзу.

Наради відкрив і ними проводив головний радний Андрій Джула, який очолює Підготовчий комітет. Він поінформував присутніх, що конвенційний концерт відбудеться в неділю, 21-го травня, в головній балевій залі готелю. Голова Концертової комісії Богдан Грицишин звітував коротко про підготову концерту, відмічуючи, що на його програму складатимуться виступи місцевих хорових і танцювальних ансамблів.

Голова Привітальної комісії Карло Сачко поінформував, що члени цієї комісії допомагатимуть в реєстрації делеґатів та гостей і служитимуть інформаціями про українські організації і установи в Піттсбурґу.

Матеріяли, які вплинули до Комітету, вказують на велике зацікавлення конвенційною книгою. Комітет приниматиме статті і реклямові оголошення до цієї книги до понеділка, 3-го квітня. Учасники нарад рівнож розглянули ряд пропозицій відносно конвенційного гасла, рішивши, що ця справа вимагає ще більш ґрунтовного обдумання і обговорення.

Пресова комісія, що її очолює Михайло Комічак, передбачає, що Конвенція одержить широкий розголос в місцевій англомовній пресі і радіо. Особливо велике зацікавлення в конвенційному бенкеті, підготовою якого займається комісія, що її очолює п-ні Анна Малюк. Комісія сподіється великого числа учасників.

Обміном думок в різних справах, пов'язаних з надходячою Конвенцією УНСоюзу, закінчено ці наради. А. Джула повідомив, що останнє засідання Комітету відбудеться в суботу, 1-го квітня, в годині 3-ій по полудні в цьому ж готелі та що в них візьмуть участь члени Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, затруднені в Головній Канцелярії.

Микола Хоманчук знову очолив Округу УНС в Ню Йорку

Микола Хоманчук

Ню Йорк, Н. Й. (в. л.). — У висліді Річних Зборів Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, які відбулися тут в Українському Народному Домі в п'ятницю, 3-го березня ц. р., з участю понад 30 представників Відділів УНС і делеґатів на 29-ту Конвенцію та представників Головного Уряду, Миколу Хоманчука, відомого союзового і громадського діяча переобрано на голову Округи УНС. До нової управи крім нього увійшли ще: д-р Василь Вереш і Евстахія Мілянич — заступники голови, Михайло Юзенів — секретар, Василь Цюпа — скарбник, Іван Хома, Іван Пригода — організаційна комісія, ред. Володимир Левенець і пані Марія Душник — пресові референти, Степан Чума і Мерієн Климишин — імпрезові референти; до Контрольної комісії були обрані: д-р Олександер Соколишин — голова, Роман Крупка, ред. Орест Питляр — члени.

Збори відкрив о год. 7:30 голова Окружного Комітету Микола Хоманчук загальним привітанням приявних членів, а також представників Головного Уряду в особах головного предсідника Йосипа Лисогора, заступниці головного предсідника пані Марії Душник, головного організатора Степана Гавриша, головного контролера мгра Івана Винника і почесного члена д-ра Ярослава Падоха, яких запрошено до почесної президії. Зборами проводила президія в складі: д-р Василь Палідвор — голова, пані Евстахія Міля-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Комітет Відділів УНС Надгудсонської Округи відбув збори, переобрав управу

Степан Островський переобраний голова Надгудсонського Окружного Комітету Відділів УНС

Джерзі Сиіті. — Минулої неділі, 5-го березня 1978, тут відбулися річні загальні збори Комітету Відділів Українського Народного Союзу, в результаті яких переобрано дотеперішню управу з п. Степаном Островським, як головою, на чергову каденцію. Разом з п. Островським до Управи були переобрані: заступниця голови пані Галина Гаврилюк, секретар Осип Зубрицький і касир Володимир Бутковський та Контрольна Комісія: пані Меланія Міляновнч, Богдан Ясінський і Микола Гісь.

Збори відбулися в пополудневих годинах в місцевому Народному Домі. Відкрив їх коротким привітанням приявних голова Округи п. Ст. Островський і на його заклик присутні вставанням з місць та хвилиною мовчанки вшанували померлих, між ними двох видатних націоналістичних діячів ред. Олега Штуля-Ждановича та проф. Степана Ленкавського. Після прийняття порядку нарад обрано президію в складі: Володимир Білик — голова і Богдан Ясінський — секретар, які проводили дальшими нарадами. Довший протокол з попередніх загальних зборів Комітету прочитав п.

(Закінчення на ст. 8-ій)

ЗСА МАЮТЬ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ПІДТРИМУВАТИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І НЕДОТОРКАНІСТЬ ЮҐОСЛАВІЇ

Президент Картер і президент Тіто при вході до залі в Білому Домі, де відбувся формальний бенкет у честь юґославського гостя.

Вашінгтон. — Після 90-хвилинної наради між президентом Джіммі Картером і юґославським комуністичним президентом Йозефом Брозом-Тітом, Джеролд Шехтер, речник Білого Дому у вівторок, 7-го березня, заявив: ,,Ми маємо зобов'язання підтримувати незалежність і недоторканість Юґославії'' Коли його запитали, що фактично Америка зробила б, якщо б Совєтський Союз збройно напав на Юґославію, Шехтер сказав, що це ,,гіпотетичне питання'', на яке не можна відповісти під час пресової конференції.

Питання виринуло з уваги на те, що під час передвиборчої кампанії Джіммі Картер в 1976-му році сказав, що, якщо був би президентом ЗСА, то не післав би американських військових частин на допомогу Юґославії, якщо на ту країну напав би Совєтський Союз. Однак після перебрання президентури 14 місяців тому Картер зазначив, що не буде наперед обговорювати можливих акцій Америки в будь-якій ситуації.

Під час першого дня нарад президента Картера з 85-річним Тітом, який від 1948 року старається вести незалежну від Москви політику і зараховує свою комуністичну державу до табору невтрального ,,третього світу'', обговорювано ряд міжнародних справ, між ними питання війни між Етіопією та Сомалією і ствердженням, що світовий мир вимагає якнайвидшого припинення того конфлікту та відтягнення з Етіопії совєтських і кубинських військових частин.

Щодо ситуації на Близькому Сході обидва державні мужі ствердили, що тривалий мир на тому обширі можливий тільки тоді, коли дійде до порозуміння відносно всіх проблем, зокрема майбутньої долі палестинських арабів. Тіто передав президентові Картерові привіт і коротку депешу від єгипетського президента Анвара ель-Садата, що їх Тіто одержав шляхом радіо, коли летів літаком з Београду до Вашінгтону.

Наради між президентом Картером і Тітом триватимуть три дні. Думають, що в середу і четвер вони далі обговорюватимуть міжнародну ситуацію, а відтак перейдуть до питання американсько-юґославських відносин.

Перед початком нарад президент Картер вітав Тіта в городі Білого Дому, заявляючи, що юґославський лідер є ,,прикладом стремлінь до волі, самостійности та свободи, які існують по цілій Східній Европі і фактично по цілому світі''. Він рівнож назвав Тіта ,,видатним світовим провідником'' та ,,інспірацією для свого народу''.

Щодо їхніх поглядів на різні справи, президент Картер вважає, що обидва погоджуються, що ,,політика детанту мусить бути всеохоплюючою та обопільною'', а партнери в цій політиці, зокрема світові надпотуги, своїми діями мусять доказувати ,,свою здержливість і свої постійні змагання до миру''. Згаданий речник Білого Дому опісля пояснив, що Президент головним чином мав на думці конфлікт між Етіопією та Сомалією і втручання в цю війну Совєтського Союзу.

Увечері у вівторок відбувся формальний бенкет на пошану Тіта, в якому взяли участь дружина президента Картера, Розалинн, члени уряду ЗСА, члени юґославської амбасади у Вашінґтоні та дипломати з різних країн світу.

Ню Йорк відзначить роковини Т. Шевченка великим концертом

Ню Йорк, Н. Й. — Українська громада Метрополітального Ню Йорку відзначить в цьому році роковини Тараса Шевченка великим концертом, у якому візьмуть участь соліст бас-баритон Андрій Добрянський, якому акомпаньюватиме Тома Гриньків, Студія Мистецького Слова пані Лідії Крушельницької, мішаний хор ,,Думка'' під диригентурою Семена Комірного і фортепіяновому супроводі Є. Палій, та діточий хор ,,Молода Думка'' під мистецьким керівництвом А. Кіченко і акомпаньяменті Л. Молдавської. Святочне слово виголосить мгр Ляриса Лозинська-Кий, докторантка Колюмбійського університете. Концерт, що його влаштовує Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Відділ УККА, відбудеться в неділю, 12-го березня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Фешен інституту при 225 Захід 24-та вулиця.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ НТШ

Ню Йорк. — З Управи Наукового Т-ва ім. Шевченка в Америці інформують, що Святочні Сходини на пошану патрона Т-ва. Тараса Шевченка, заповіджені на суботу, 11-го березня ц. р. в залі Пластового Дому при 144 Друга евеню в год. 4-ій по полудні, відбудуться годину пізніше, себто в год. 5-ій по полудні, з уваги на похоронні обряди заступника голови і скарбника цього Т-ва, св. п. д-ра Володимира Нестерчука.

КИТАЙСЬКІ ВЕРХОВОДИ ЗАЙМАЮТЬ СТАНОВИЩЕ ДО СССР І ЗСА

Токіо, Японія. — Голова китайської Комуністичної партії ГуаКуо-фенґ, якого п'ятий Крайовий Народний Конгрес обрав також на прем'єр-міністра китайського уряду, заявив, що Совєтський Союз далі веде ворожу політику супроти Китайської Народної Республіки, хоч китайське керівництво не зробило в останньому році ні одного помилкового потягнення щодо СССР, а може навпаки, були навіть спроби поладнати мирним способом прикордонні спори. ,,Якщо росіяни дійсно шукають замирення з китайським народом, — заявив Гуа, — то вони повинні в першу чергу зменшити свої військові частини у прикордонній смузі, виректися аґресивних цілей і вступити у зобов'язуючі переговори з урядом Китайської Народної Республіки". Політичні спостерігачі стверджують, що це перший раз від довшого часу Гуа Куо-фенґ вийшов з такою мирною пропозицією, яка заскочила до певної міри не тільки західніх політиків, але також совєтських дипломатів.

Переходячи до китайсько-американських відносин, Гуа підкреслив, що хоч обидва народи живуть в різній соціяльній й ідеологічній системі, то все одно між ними існує погодженість щодо багатьох справ, головно в міжнародній політиці. На думку китайського лідера, нав'язання тісніших, а навіть дипломатичних зв'язків між Пекіном і Вашінґтоном може наступити тільки тоді, як уряд З'єднаних Стейтів Америки порве всякі зв'язки з Тайваном, а головно аналює свої військові і політичні зобов'язання супроти уряду на острові. ,,Це є офіційне становище китайського уряду, — заявив Гуа, — від якого Китай не відступить". Відносно міжнародної політики, Гуа сильно піддержує підписання договору з Японією, яку він вважає ,,добрим сусідом". Крім того, китай беззастережно допомагатиме Японії одержати назад Курильські острови і частину південного Захаліну, захопленого Совєтським Союзом в часі Другої світової війни. Китай також нав'язав цілий ряд контактів з европейськими державами, яких він хоче бачити об'єднаними і сильними. Сильна Европа, на думку Гуа, є запорукою миру на цьому обширі. Африка належить африканцям і вони й тільки вони можуть полагодити між собою усі спірні справи, без жадного вмішування посторонніх сил. Китайська Народна Республіка піддержує також змагання палестинців за здобуття для себе території. Народи Китаю й Індії напевно співпрацюватимуть мирно одна з одною. В найближчому майбутньому Китай виступить з пропозицією перетворити Індійський океан на мирну зону, а Південну Азію на зону вільну від атомової зброї.

В СССР все ще згадують Сталіна

Москва. — Пресові аґентства інформують, що в Совєтському Союзі по різному відзначали 25-річчя з дня смерти звироднілого диктатора Йосифа Джуґашвілі Сталіна: родини помордованих за часів його владування жертв відзначили цю річницю виставками фотографій своїх рідних, які загинули в катівнях НКВД і на засланні; невідомі особи тихцем клали біля ґранітної фіґури квіти; офіційні урядові установи подбали про скріплення нагляду над пам'ятником, побоюючись вандалізму. Офіційних святкувань нібито й не було, — пише німецький тижневик ,,Ді Вельт'', — і не згадували Сталіна в радіо, телевізії й пресі, але коли в Кремлівському Палаці З'їздів міністер оборони СССР маршал Дімітрій Устінов, виголошуючи промову з нагоди 60-річчя заснування Червоної армії згадав ім'я Сталіна, вибухли ,,спонтанні і невгаваючі оплески'', які Устінов два рази намагався безуспішно зупинити. ,,Ді Вельт'' з 24-го лютого ц. р. стверджує, що й цього вистачає, щоб переконатися про те, який дух панує в Кремлі і серед совєтської генераліції. ,,Хрущовське частинне розвінчання вже давно забулося і за це Компартія напевно тихцем засуджує Хрущова'', — пише ,,Ді Вельт''. Названа газета згадує, що члени Політбюра цілком не цікавляться злочинами, доконаними Сталіним і його соратниками, бо рішаючим чинником є оборона імперських інтересів. Це демонстрування ,,байдужости'' до сталінських злочинів і залишення за ним титулу ,,товариш'', говорить дуже багато. На зустрічі в Палаці З'їздів був приявний Леонід І. Брежнєв і майже всі члени Політбюра та багато запрошених гостей, головно із сателітних країн. Агентство ЮПІ повідомляє, що в 1979 році припадає 100-та річниця з дня народження Сталіна і в Совєтському Союзі вже кружляють поголоски про державне відзначення цієї заокругленої річниці совєтського диктатора. Якщо однак, — інформує далі ЮПІ, — десталізаційний курс Хрущова ще буде живий до того часу, то святкування всеодно відбудуться в Грузинській ССР, де Сталіна ще вважають ,,визначним членом'' грузинського народу.

Українець — членом фільмового жюрі

Асоціяція ,,Нешенел Прес Фотограферс'' влаштовує кожного року конкурси документальних телевізійних фільмів, на які журналісти з усієї Америки посилають свої праці. Минулого року лавреатом був Микола Куліш за фільм ,,Шматки ночі''. Цього року конкурс відбуватиметься в місті Темпе біля Фініксу. На цей конкурс прислали 64 телевізійні станції 276 фільмів, розподілені на 25 катеґорій.

В члени жюрі цьогорічного конкурсу запрошено Миколу Куліша. Жюрі в складі шести осіб переглядатиме фільми в днях від 12 до 19 березня ц. р. Вислід та нагороди проголосять на Конвенції Асоціяції в місті Сіятл, стейт Вашінгтон.

Шевченківські роковини

Філядельфія, Па. — Заходами Відділу УККА і у співпраці з Осередком НТШ тут в суботу, 11-го березня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі УСО ,,Тризуб'' при 4936 Н. Брод вулиці відбудеться відзначення Шевченківських роковин Науковою Конференцією, на якій доповіді виголосять: д-р Григор Лужницький — ,,Актуальність Шевченка'', д-р Богдан Романенчук — ,,Шевченко і Гердер'', д-р Наталія Пазуняк — ,,Етика в житті Шевченка''. В мистецькій частині виступить актор львівської сцени Ярослав Рудакевич з рецитацією.

ПРЕДСТАВНИКИ ЗСА В КОМІСІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ ОН ОБВИНУВАЧУЮТЬ МОСКВУ ЗА РЕЛІГІЙНЕ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Женева, Швайцарія. — Представники З'єднаних Стейтів Америки, які беруть тут участь в сесії Комісії Прав Людини при Організації Об'єднаних Націй, обвинуватили Совєтський Союз за релігійне переслідування і звернули увагу на факт, що уряд і поліційні чинники СССР засуджують своїх громадян за релігійні переконання. Американський делеґат в цій Комісії Едвард М. Медзвінскі заявив на сесії, що Об'єднані Нації, а головно її гуманітарні комісії і комітети, повинні звертати більшу увагу на релігійні переслідування в комуністичних країнах, які ще й досі не заперестали переслідувати осіб за релігійні вірування.

Медзвінскі зокрема вказував на 15 совєтських дисидентів, які перебували, або ще й досі перебувають в ув'язненні тільки за те, що вони намагалися звертати увагу своєму урядові на порушення Гельсінкської угоди, підписаної 35-ма державами в 1975 році. Він також висловив жаль, що друга фаза Европейської Конференції для справ безпеки і співробітництва, яка має скоро закінчитися в Београді, не змогла дійти до згоди відносно кінцевого комунікату, який включав би оборону прав людини в усіх країнах світу.

Як треба було сподіватися, заява Медзвінского викликала гостру реакцію голови совєтської делеґації Валеріяна А. Зоріна, який назвав виступ представника ЗСА ,,суцільною пропаґандою, призначеною для вжитку в З'єднаних Стейтах Америки". Політичні спостерігачі не виключають, що заява представника ЗСА була зроблена у висліді загального невдоволення совєтською поставою на Европейській Конференції і кількаразовим застосуванням права вета з метою не допустити до прийняття західнього проєкту кінцевого комунікату, але це не поменшує совєтських порушень у тій ділянці, про яку згадував представник ЗСА в Женеві.

Д-р Борис Антонович очолює українську делеґацію в Београді

Београд (УІС ,,Смолоскип''). — У вівторок, 7-го березня, сюди прибула тричленна делеґація Вашінгтонського Комітету Гельсінкських Гарантій для України, яка в кінцевих днях Гельсінкської конференції виступатиме тут в імені київської Української Гельсінкської Групи та її ув'язнених членів.

В склад делеґації входять: д-р Борис Антонович з Чікаго, який є її офіційним речником і Зоряна Луцька з Філядельфії, яку вислав сюди Комітет Оборони Валентина Мороза. В неділю, 5-го березня, прибув сюди Андрій Каркоць з Міннеаполісу, який є акредитованим кореспондентом УІС ,,Смолоскип''.

В останньому тижні Беоґрадської конференції з'їхалися численні кореспонденти, зокрема з країн Европи. В цьому тижні мала розпочатись кінцева сесія нарад, на якій можуть бути присутні журналісти і представники громадських неурядових організацій.

Пропозиція Румунії про контролю зброї, що її обговорювано в суботу, 4-го березня, а згодом пропозиція Мальти про середземноморські проблеми, яка погрожує ветом, непередбачено затягнули дату закінчення нарад.

Тут передбачають, що протягом решти тижнів голови делеґацій 35-ти країн, які беруть участь в конференції, вспіють виголосити свої заключні промови. Передбачають також, що правдоподібно в понеділок, 13-го березня, дійде до підписання заключного комунікату з інформацією, що така конференція відбулася і що чергову заплановано на 1980-ий рік у Мадриді в Еспанії.

В останній хвилині з Беоґраду повідомляють, що юґославська поліція була притримала на короткий час акредитованого кореспондента ,,Смолоскипу", Б. Каркоця. Б. Каркоця притримано під час того, як він роздавав делеґатам на Конференцію запрошення на заплановану на понеділок українською делеґацією пресову конференцію. Як відомо, пресові конференції там заборонені, хоча можна поширювати пресові повідомлення та літературу, з чого користали д-р Б. Антонович та Зоряна Луцька, передаючи делеґатам відповідні матеріяли про київську Українську Групу, зокрема її Меморандуми, чч. 2 і 18 та інформації про членів цієї Групи і відповідний Апель. Б. Каркоця притримала юґославська поліція на вимогу голови східньонімецької делеґації негайно після того, як Б. Каркоць вручив йому запрошення на українську пресову конференцію. Каркоця звільнено на інтервенцію американської делеґації.

Ізраїль припинив розбудову осель на арабських землях

Вашінгтон. — Ізраїльський міністер оборони Езер Вайцман, який прибув до ЗСА на переговори з президентом Джіммі Картером, державним секретарем Сайрусом Венсом і секретарем оборони Гаролдом Бровном, у вівторок, 7-го березня, повідомив, що уряд прем'єра Менахема Беґіна вирішив припинити, принаймні протягом наступних двох-трьох тижнів, розбудову та поширення ізраїльських осель на окупованій арабській території. Вайцман і його дорадники заявили, що справа нових осель ,,буде заморожена" аж поки прем'єр Беґін не повернеться до Ізраїля після нарад з президентом Джіммі Картером, які мають відбутися у Вашінгтоні наступного тижня.

Міністер Вайцман підтвердив вістку, що він мав телефонічну розмову з прем'єром Беґіном перед своїм відлетом з Ню Йорку до Вашінґтону і що вирішено тимчасово припинити ,, діяльність відносно осель". Кілька дорадників Вайцмана інформують, що він погрожував Беґінові, що зрезиґнує з посту міністра оборони, якщо уряд продовжуватиме розбудовувати оселі на Сінайському півострові, на західньому березі ріки Йордан і біля Ґази, твердячи, що справа осель повинна бути ,,заморожена" аж до кінця нарад Беґіна з президентом Картером.

Як відомо, питання осель спричинилося до напруження відносин між Ізраїлем і ЗСА, бо американський уряд вважає ті оселі ,,нелеґальними" і перешкодою до арабсько-ізраїльського замирення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holi days by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Захитані основи детанту

Пенетрація Африки комуно-московськими імперіялістами при допомозі десяток тисяч кубинських вояків, які виконують там ролю насаджувачів комуністичної системи у відколонізованих молодих африканських державах, викликає вже голоси тривоги не тільки у Вашінгтоні й інших столицях західнього світу, але також в невтральних державах, головною метою яких є вдержувати атмосферу миру та співпраці між країнами Сходу і Заходу.

Політика детанту, на їхню думку, була одиноким виходом із ситуації і тому вони, ці невтральні держави, піддержували її всіма засобами, надіючись, що шляхом договорення, шляхом міжнародних зустрічей, міжкрайових конференцій і міждержавних переговорів пощастить виелімінувати різниці поглядів, які все існували і будуть існувати між поодинокими, зокрема великими державами. Прихильники цієї мирної політики, чи політики розрядки, як це постійно підкреслюють кремлівські верховоди, не врахували однак цілей, які визначили для себе комуно-московські імперіялісти: при допомозі політики розрядки приготовити вигідні стратегічні позиції для евентуального захоплення влади у цілому світі. І це не конечно відбуватиметься шляхом военного конфлікту, бо Москва докладатиме усіх зусиль і не занедбає жадної нагоди, щоб ці позиції здобувати „мирними" засобами під прикриттям політики детанту: психологічною війною, хитрою дипломатією, обструкціями, шпигунством, саботуванням міжнародних зобов'язань, як це діється у випадку Гельсінкської угоди, а де буде потрібно — допомогою зброєю надійним прокомуністичним елементам, або прямою інтервенцією. Прикладами може послужити Анголя, а тепер Етіопія, де комуністичний лад насаджує не автохтонне населення, а зовнішні сили комуно-московських імперіялістів і їхніх кубинських спомагачів.

Досі політика детанту спиралася на засаді уникати у міжнародних відносинах всього того, що могло б загострити стосунки з СССР. Очевидно, багато американських й взагалі західні політики вважали таку тезу фальшивою, бо вони знали, що кремлівські диктатори вже раніше у відносинах зі Заходом стосували змінливу тактику, щоб таким способом демобілізувати західні спільноти і послаблювати їхній оборонний потенціял.

У випадку совєтської інтервенції в Етіопії заіснував виразний двоподіл думок, а урядова критика Вашінгтону починає схилятися до думки, що ледве чи існує вже сьогодні детант в повному розумінні цього слова. Проф. Збігнєв Бжезінські, дорадник президента Джіммі Картера у справах крайової безпеки, заявив недавно на сніданку в Білому Домі, що уряд ЗСА вже майже вичерпав свої концесії і тому в будучому не зможе йти на жадні уступки. У ці „концесії" Бжезінські зарахував також війну в Етіопії, в яку не повинні були вмішуватись Совєтський Союз і Куба, бо їхня приявність там сильно комплікує цілу систему політики детанту. Джоди Повелл, пресовий секретар Білого Дому, поспішився додати, що заява Бжезінського нетільки віддзеркалює погляд президента Картера, але вона є в першу чергу ствердженням фактів, які заіснували в останньому часі. Подібне становище, а може навіть дещо гостріше, зайняли востаннім часі також обидва лідери в Сенаті ЗСА — Роберт Бирд, демократ із Західньої Вірджінії і Говард Бейкер, республіканець з Теннесі, домагаючись від Адміністрації президента Картера гострішої постави до Совєтського Союзу і Куби поки вони не припинять своєї інтервенції в Етіопії й інших країнах Африки.

Все це вказує, що основи політики детанту поважно захитані, і не можна виключати змін в американській закордонній політиці в найближчому майбутньому.

Богдан Винар

БІБЛІОТЕКА УКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ ФУНДАЦІЇ

I

Користуючись з гостинних сторінок „Свободи", хочемо поділитись з українським громадянством деякими інформаціями і плянами бібліотеки Української Наукової Фундації.

Відкриття бібліотеки відбулося понад два роки тому, точніше 26-го листопада 1975 р., у зв'язку з приїздом до Денверу проф. Володимира Кубійовича, члена Наукової Ради УНФ. При цій нагоді відбулися ділові наради і вирішено розбудову бібліотеки тісно пов'язати з профілем діяльности УНФ, створенням інформаційного осередку та деякими видавничими плянами.

Приміщення бібліотеки займають половину модерного будинку, положеного в гарній околиці передмістя Денверу, з запроєктованою поємністю на 20,000 томів. За два роки своєї діяльности бібліотека придбала потрібне для праці влаштування та для збереження бібліотечних фондів уведено контролю вологости та охолоджене повітря. У приміщеннях бібліотеки міститься також окрема конференційна заля з постійною виставкою деяких репрезентативних картин українських мистців та зразками українського народного мистецтва. Окрему увагу звернено на придбання відповідного устаткування для збереження стародруків та архівного матеріялу. Найважливішою справою у цьому початковому етапі організації бібліотеки було питання дбайливого плянування для визначення профілю збірки потрібних матеріялів, які згодом послужать базою для опрацювання конкретних праць, згідно з завданнями УНФ. Саме над цією справою хочемо тут коротко зупинитись.

Україніка у чужих мовах

Бібліотека започаткувала окремий відділ україніки чужими мовами, зокрема російською, польською, чеською, англійською, німецькою ітд. Ця колекція україніки постійно розбудовується і в майбутньому включатиме не тільки монографічні видання та серійну літературу але також (переважно у мікрофільмах) неопубліковані докторські дисертації, як і також вибірку офіційних документів різних урядових чинників, що мають безпосереднє відношення до української проблематики. У міру можливостей та фінансових засобів, бібліотека має на меті придбати німецьку документацію, що відноситься до подій Другої світової війни, бо, як нам відомо, ці речі у нашій літературі ще мало опрацьовані. Окрему увагу хочемо при цій нагоді звернути на питання українсько-жидівських взаємовідносин, використовуючи у цій справі також і численні жидівські архіви. Бібліотека провадить реєстр опублікованих праць українських і неукраїнських авторів, що розкинені по сотнях журналів та періодичних видань, та у міру існуючих можливостей робить відбитки з найважливіших статтей.

Колекціонування у цьому відділі провадиться з точною метою. У пляні є опрацювання бібліографічного довідника україніки на зразок відомої праці про Росію та СССР д-ра Горецького, теперішнього керівника славістичного відділу Конгресової Бібліотеки у Вашінгтоні. Про потребу наукового видання на цю тему мабуть і зайво говорити. Можемо тут тільки сказати, що ще до кінця цього року виготовиться перший том з цієї серії. Ним буде бібліографічний довідник монографічної літератури англійською мовою, що міститиме мабуть біля тисячу позицій. Поміщені праці матимуть не тільки повний бібліографічний опис, але і даватимуть критичну оцінку кожної праці в обширних анотаціях, включаючи відсилки до опублікованих рецензій, інформації про автора, тощо. Зразком анотацій послужить відомий всім бібліографам „Річник Американської Довідкової Літератури" („Амерікен Референс Букс Аннуал"), що вже появляється дев'ять років за редакцією автора цих рядків.

Публікації наукового характеру

Як відомо, ділянка документації наукових праць про Україну у нас доволі занедбана. Це відноситься, очевидно, не тільки до нашої праці тут, але також і в Україні. Ці речі досить добре відомі і для характеристики існуючого стану можна навести тільки декілька прикладів. Українські наукові інституції на еміграції, мабуть з уваги на фінансові труднощі, не видали до сьогодні жадної систематичної бібліографії наукових праць своїх членів, хоча б на зразок видання Петра Зленка „Бібліографічний покажчик наукових праць української еміграції" (1932). До речі, ще в 1971 р. появилась у видавництві Г. К. Голл „Бібліографія російської еміграційної літератури, 1918-68 рр.", базована на докторській дисертації. Подібні бібліографії мають поляки, балтійці, мадяри, тощо. Ці речі зовсім неупорядковані і в Україні. Дякуючи ініціятиві д-ра Дмитра Штогрина, з рамени Т-ва Українських Бібліотекарів появився ще в 1966 р. передрук каталогу видань Всеукраїнської Академії Наук за 1918-1929 рр., з додатком за 1930 р. та в 1969-71 рр. появився в Україні сцензурований трьохтомник „Видання Академії Наук УРСР, 1919-1967".

(Продовження буде)

о. Семен Гаюк

СОВЄТСЬКА ЗНЕВАГА ШЕВЧЕНКА

(2)

Одначе, які ж саме докази дружби та впливу Чернишевського на Шевченка? Як відомо, Шевченко до свого звільнення з заслання не був навіть знайомий з Чернишевським та його однодумцями. Вийшовши із заслання, Шевченко в серпні 1857 року, подорожуючи по Волзі на пароплаві купця Сапожнікова, під час зупинки цього пароплаву в м. Саратові вийшов до міста, щоб відвідати свого давнього приятеля Миколу Костомарова, який був висланий туди після розгрому Кирило-Методіївського братства. Костомарова саме в той час не було в Саратові, тож Шевченко відвідав стареньку матір Костомарова, в якої пробув кілька годин, згадуючи в подробицях всі сумні події з трагічних днів арешту Кирило-Методіївських братчиків.

З факту кількагодинного перебування Шевченка в Саратові, Чернишевська робить припущення, що Шевченко, йдучи до Костомарових, проходив попри дім Чернишевських, що він напевно хотів відвідати і їх родину, що в розмові з Костомаровою була згадка і за Чернишевського, про що нібито на другий день після відвідин Шевченка розповідала сама Костомарова в родині Чернишевських-Пипіних. (Ніна Чернишевськая. Н.Г. Чернишевський и Т.Г. Шевченко, стор. 10-11).

Далі Ніна Чернишевська, слідом за іншими совєтськими біографами Шевченка, твердить, що Шевченко зустрічався в Петербурзі з Чернишевським в Миколи Костомарова, а, може, навіть і в мешканні самого Чернишевського. Але докладніших і вповні вірогідних відомостей про ці зустрічі нема. (Там же, стор. 28, 29).

Не зважаючи на повну відсутність переконливих доказів, що потверджували б ближчі контакти Шевченка з Чернишевським, Ніна Чернишевська конче намагається довести не тільки про існування дружби Шевченка з Чернишевським, але й про спільність їх ідеологічних переконань. На чому основувалось це відповідальне твердження нехай ілюстрацією послужить така цитата: „Ольга Сократовна (вдова по Миколі Чернишевському), не раз згадувала, якими дорогими були для Николая Гавриловича Чернишевського стремління Шевченка об'єднати русских, українців, поляків, грузинів на боротьбу з самодержавством, за демократичну Росію (Там же, стор. 27).

Подібні думки особливо акцентуються і в працях вже згадуваних совєтських літературознавців. І коли це явне натягання ідеології Шевченка на сучасний большевицький копил ще можна вибачити цим літературознавцям та зрозуміти як звичайну данину їх льояльности для совєтської жорстокої диктатури, то вже твердження про цілковите зірвання Шевченка з давніми друзями, а зокрема з Костомаровим, Кулішем, Білозерським та іншими з групи Кирило-Методіївських братчиків, — є очевидною неправдою.

Ніна Чернишевська про це говорить: „Н.Г. Чернишевський не міг не бачити, що на українського поета благодійно впливало революційно-демократичне оточення і поет все рішучіше відходив від своїх бувших „друзів" типу П. Куліша" (Там же, стор. 37). А в той же час твори Шевченка й його життєпис переконливо потверджують, що він, до кінця своїх днів перебував у щирій дружбі і однодумності зі своїми старими і випробуваними друзями. Відомо, що Шевченко любив свої поезії присвячувати своїм добрим друзям і приятелям. Переглядаючи Кобзаря, ми знаходимо багато таких присвят своїм справжнім друзям і тим, кого він справді любив і поважав. Є присвяти Костомарову, Кулішу, Білозерському, Гоголю, Основяненку, Маркевичу та багатьом іншим; але нема ані однієї присвяти Миколі Чернишевському чи будь кому іншому з групи російських революційних демократів, погляди яких були для Шевченка чужі і неприйнятні.

Ще далі був Шевченко і від журналу „Современник", що його редагував Чернишевський та через нього розповсюджував згубні ідеї західнього матеріялізму, які для Шевченка, як людини просякненої високим ідеалізмом, було зовсім таки не до сприйняття. Окрім того, Чернишевський, помимо свого революційного демократизму, був закам'янілим московським великодержавником, справжнім імперіялістом, який казав, що: „Росія вважає українців своїми рідними дітьми" (Там же, стор. 41), або „Ми такі могутні, що ні з заходу, ні з півдня або зі сходу не може напасти на Росію ніяка орда, яка б придавила нас..." (Там же, стор. 71).

Для Шевченка, що був закоханий в минулому України, що мріяв про козаччину та вільну Україну, не могли бути близькими великодержавницькі ідеї Чернишевського, вони були собі взаємно чужі, а тим більше не могло бути у них справжньої дружби, про яку так настирливо теренять совєтські літературознавці.

Перше і друге число журналу „Основа", що його видавав Білозерський при співучасти Куліша та інших українських патріотів, які незмінно стояли на плятформі Кирило-Методіїв-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Володимир Барагура

ПОСІБНИК ДЛЯ ДИТЯЧИХ САДКІВ

„Українське Дошкілля", збірник виховних матеріялів для українських родин і дитячих садків. Редакція: Ярослав Чумак. В-во „Добра Книжка" ч. 208, Торонто, Канада. Сторін 472, формат 11/1/2x8/1/2 цаля. Ціна 20 дол.

За час понад чверть століття свого перебування у вільному світі українська еміграція, що прибула сюди після Другої світової війни, спромоглася в культурно-національному секторі нашого життя на поселеннях тільки на дві поважніші праці з ділянки виховання й навчання. Перша — це виданий у 1965 р. заходами ОПЛДМ під редакцією Богдана Гошовського збірник „Ми і Наші Діти", що вміщає матеріяли й праці з ділянок дитячої літератури, преси, мистецтва, зокрема образотворчого та теоретично порушує проблеми виховання й навчання молодого покоління. Авторами їх є видатні наші педагоги, психологи, мистецтвознавці й діячі дитячої літератури.

Друга поважна поява в тій ділянці, це „Українське Дошкілля", що вийшло в 1977 р. в в-ві „Добра Книжка" (Торонто) заходами Гуртка Прихильників Української Дитини за загальною редакцією колишнього викладача Богословської Академії у Львові, а тепер працівника в галузі опіки над молоддю проф. Ярослава Чумака при співпраці низки видатних педагогів, психологів, соціологів, літераторів, вчителів-практиків та ілюстраторів. Ця вибагливо видана, близько п'ятьсотсторінкова великого формату книга в тривалій полотняній голубій обкладинці з золотими тисненнями й у багатокольоровій „сорочинці" з репродукцією картини канадського маляра Василя Курилика „Мати навчає сина", побачила світло дня завдяки фінансовій допомозі Українсько-канадської Фундації ім. Т. Шевченка і дотації Федерального Уряду Канади.

Коли „Ми і Наші Діти" має характер теоретично-науково-дослідчий і історико-біографічний та розглядає проблематику окремих ділянок виховання й навчання, літератури, преси й організації видавничої справи для дітей і молоді в історичному розтині, то „Українське Дошкілля" має утилітарно-практичну ціль — дати батькам і виховникам дошкілля матеріял для їхньої щоденної дидактично-педагогічної праці та практично-методичні вказівки, як організувати і як вести виховні установи для найменших. Ці матеріяли й методичне їх опрацювання зібрані й укладені не тільки за найновішими здобутками в ділянці дошкільного виховання, але вони теж нав'язують до української виховної традиції й практики та базовані на засадах українського виховного ідеалу, що випливає з поєднання і злиття водно християнської віри й моралі з національними первнями. Через те й виховний їх вплив — наскрізь позитивний, будуючий, вони йдуть по лінії життєвих потреб нашої національної спільноти.

Іншою ціллю, яка присвічувала впорядникам цього збірника було — тісно пов'язати виховно-навчальну працю батьківського дому з дошкіллям. Впорядники виходили з міркувань, що родинний дім не може скидати виховної праці на дошкілля, чи школу, але мусить бути першим, головним і основним ядром та фактором виховання, що його дошкілля має тільки поповняти, поширювати, поглиблювати в гармонійній співпраці з домом. Але щоб батьки могли свою виховну місію задовільно й успішно виконати, їм потрібні знання й деяка теоретична підбудова з таких дисциплін, як психологія, соціологія, педагогіка, загальна дидактика й методика. Їм потрібні теж готові матеріяли літературно-мистецького характеру, бо це заощадить їм, як теж і виховательkам дошкілля зайвої витрати часу на їх підшукування.

Для легшого користування і для прозорости багатющий матеріял, зібраний в „Українському Дошкіллі", усистематизований у кілька великих циклів, які відповідають порядкові зайнять і навчання в садочку. Ці циклі побудовані за сезонами природи, починаючи від осени, коли припадає початок навчального року, почерез зиму, весну до літа. У межах цих великих груп є підциклі залежно від тем, подій, дитячих зацікавлень і переживань, зв'язаних з даною порою року. У кожному під-циклі матеріял упорядкований за меншими, детальнішими тематичними центрами, а в кожному такому центрі вміщений обильний матеріял в формі віршів, пісень, казок, байок, оповідань, пізнавального матеріялу, ігор-забав, хороводів, інсценізацій, анімізації, жестикуляції, загадок, скоромовок, лічилок, приповідок. Увесь цей багатющий матеріял має кілька спрямувань — виховно-навчальне, естетично-моральне, літературно-мистецьке, практично-утилітарне під кутом потреб малят.

У цій різновидності матеріялу не всі речі мають однакову вартість, бо хоч більшість із них належить авторству відомих дитячих поетів, письменників, виховників і працівників дитячої літератури, то тут і там попадають писання, до яких можна мати застереження не так щодо їх виховно-дидактичної вартости, як літературно-мистецького рівня, мови, засад віршування тощо. Деякі матеріяли затяжкі для дітей найменшого віку, хоч їх можна використати в нижчих клясах початкової школи.

Багато матеріялів і декілька ілюстрацій взято з журналу для дітей „Веселка", з додатку для дітей „Нашим Малятам" у журналі „Наше Життя" та з інших раніших і сучасних видань для дітей.

З цієї скарбниці матеріялів батьки й виховники мусять самостійно й критично зробити вибір залежно від потреб і зацікавлень індивідуальних дітей чи їх груп, від інтелектуального й розвоєвого рівня малят, а навіть від зовнішніх умов — кількості дітей, величини приміщень дошкілля, його обладнання, устаткування, допоміжних навчальних засобів, які є до розпорядження.

Щоб дати батькам і виховникам змогу зробити доцільний вибір, до матеріялів додано окремий розділ з методичними вказівками і конспектами лекцій та практичними порадами, як обладнати дошкілля. Ці методичні поради попереджені інформативною популярно-науковою статтею професора торонтонського університету і керівника Інституту Студій над Дітьми д-ра М. Грабка п. н. „Вага і завдання дошкільного виховання" та характеристикою, якими прикметами повинна відзначатися виховниця.

Розділ „Організація праці в садочку" обговорює цілість зайнять із малятами, приміщення й устаткування кімнати зайнять, використання прогулянок, ігор-забав у вихованні і навчанні. Окремі розділи присвячені релігійному, мистецькому вихованню, плеканню мови, збагачуванню словництва, ручним зайняттям, елементам математики та тематичному використанню пір року. Авторами порад є Ірина Баєр, Маруся Бандера, Рома Чумак і Ярослав Чумак.

Слабшою сторінкою видання є ілюстрації. Бо хоч упорядники використали малюнки видатних наших ілюстраторів, то не підібрали їх під кутом доцільности і не достосували їх до словесних матеріялів, як їх зорове доповнення, а вмістили їх випадково. Картини В. Курилика над-

(Закінчення на ст. 3-ій)

М. Ковшун

ПРОЩАЙ СЕЛО

Розділ із повісти „Месниця"

Сумно стало в Пилиповій хаті. Ні жартів, ні пісень, ні розкотистого сміху. Мати Ганна нишком охала та зідхала. Мавра зробилася роздратована та сварлива. Гримала на дітей, щоб не бігали з шматками на вулицю, а при столі виміряла очима, чи не забагато кожний споживає хліба. Пилип усе це бачив, але мовчав. Ніколи в його хаті не зважали, хто скільки чого з'їсть. Про це, правда, ще ніхто не натякав, але кожний добре в собі відчував. Пилип з болем у серці дивився на сина, з тяжкими думками замкнутого в собі. Ця синова мовчазність видавалася страшнішою за найгостішу сварку. Ніби він, Санько, його єдиний син, з усією напругою свого зігнутого, скорченого тіла зводив непосильний герць із підступним ворогом, що посягає на останню крихту їхньої обскубленої волі, на радощі в праці, на право власного шматка хліба своїх струджених рук. Пилип уривав кожну можливу хвилину при господарстві, сідав проти сина біля шевського стільця, допомагав. То шкуратки добирає на закаблуки, то колкує підошви, то сучить дратву або гострить ножі. Хоч не абияка, а все таки поміч. І на це часу потрібно. Але ніщо вже, здається, не могло відхилити лихого лиха, що підповзало до порога Пилипової сім'ї.

Одного дня, під полудень, у хату влетів Денис. Збуджений, веселий, говіркий. Привітався. Ніби в хату світлом сипнув. Усім на уста злетів посміх. Пояснішало в очах. Першою на Денисове привітання озвалася мати.

— Чого це ти, Денисе, такий веселий? Чи не женитися, бува, надумав?

— Хай Бог боронить! І без цього в хаті тіснота та нужда. Їду, їду, їду, тіточко!

— Чи не з села, бува, кудись? — зацікавився Пилип.

— Їду, дядьку Пилипе, шукати щастя на Донбас.

— Аж на Донбас?!! Що ж... Хай Бог помагає. Може воно й краще. — Пилип на те. — Та, на жаль, наше щастя в руках одного господаря і пана.

— А що ж батько на це? — з жалем у голосі спитала Ганна.

— Та батько на це, власне, мене й напоумив, — пояснив Денис. — Не хочеш, каже, сину, гнути спину в колхозному ярмі, то тікай швидше з села. Поступиш десь на завод. Вивчишся, може, якогось ремества. Бо в селі на всіх нас шкірить погибель. То я, спасибі батькові, послухав його та й прийшов оце до вас попрощатися, — закінчив Денис, витяг з кишені півкварти горілки і хвацько поставив на стіл.

— Це, щоб тобі покропити дорогу? — Моргнув Пилип на пляшку. — Спасибі. Мавро, Ганно, приготуйте щонебудь там закусити.

Незабаром усі засіли при столі. Запахло смаженою з салом яєшнею, солоними огірками, житнім хлібом. Ганна, за звичкою шанобливої господині, все припрошувала та вибачалася.

— Не гнівайся, Денисе, що так скупо шануємо. Сам знаєш, яка настала скрута.

— Гріх, тіточко, мені й подумати б таке, — перехопив на слові тітку Ганну Денис. — Три роки з вами прожив. Добре знаю вашу щедрість та ваше щире серце. Жалко мені кидати село. Та що ж... Викруту нема. Десь, може, буде хоч гірше, та інше.

— Та й то правда, синку, — підтакував Пилип.

Всі випили по чарці, по другій. І тітка Ганна, і Мавра. Кожний зичив Денисові щасливої дороги. Розговорилися. Перекидалися жартами, дотепами. Пригадували смішні Денисові витівки, якими він розважав усіх під час роботи в теплій хаті узимку. Давно не чути було в Пилиповій хаті такого щирого сміху. Та якось відчувалося, що за цими веселощами та жартами причаїлася в душі кожному тяжка грижа, як за першим блискучим льодком незрима глибінь безодні. Раптом Денис, сяючи молодими підхмеленими очима, підніс чарку догори і дзвінким, високим і чистим голосом заспівав.

Поливайте доріженьку,
Що куриться курно.
Розважайте дівчиноньку,
Що журиться журно.

Дениса одразу підхопив старий Пилип, за ним Санько, а там і Мавра. Тільки Ганна украдьки взялася за кінчик хустки. Та коли Денис, поставивши чарку на стіл і прижмуривши очі, здається, з самої душі вихопив:

Не жаль мені доріженьки,
Що пилом припала,
А жаль мені дівчиноньки,
Що плакати стала...

Пилипиха не витримала. Закрила обличчя руками й ридма заридала, як дитина. Денис схопився й кинувся до тітки Ганни.

— Бог з вами, тіточко!... Навіщо?! Я ж не вмираю... Я...я... — і, розчулений, сам припав губами до Ганниної руки.

Ганна поцілувала Дениса в голову.

— Звикли ми до тебе, Денисе, як до рідного. З тобою в нашій хаті жили і радощі, і пісня, і сміх. А тепер лихо лихе напосідається на нас. Чує моя душа. Не бачити нам щастя. Не розкошувати. Злидні та неволя голосять по нас за порогом.

І ніби у відповідь на ці пекучі Ганнині провіщання відчинилися двері і, голосячи та причитуючи, увійшла в хату баба Лукина.

Усі замовкли. Тривожним поглядом метнули на Лукину. Пилип підвівся.

— Чого би, мамо? Що там сталося?

— Хіба ж ви не чули? — голосила Лукина. — Завтра дзвони з церкви стягатимуть.

Крижаним холодом дихнуло від цієї вістки. Протверезило всіх. Радість зникла. Кожному на обличчя упала смутком тінь.

— Так! — видушив із себе Пилип, важко сідаючи на своє місце. — Коли вже антихристи до Бога добираються, то що вже нам, грішним, скаржитися на свою долю.

Пилип вихилив останню чарку й мовчки схилив голову над столом.

ШАНОВНІ ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо - очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Борис і Марко Торхимчуки, сини д-ра Романа та Алли Трохимчуків, нові члени 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерс, Н. Й. Борис грає на фортепіяні і навчається в Музичному Інституті. Оба вони, Борис і Марко ходять до школи українознавства та належать до Станиці Пласту в Ню Йорку.

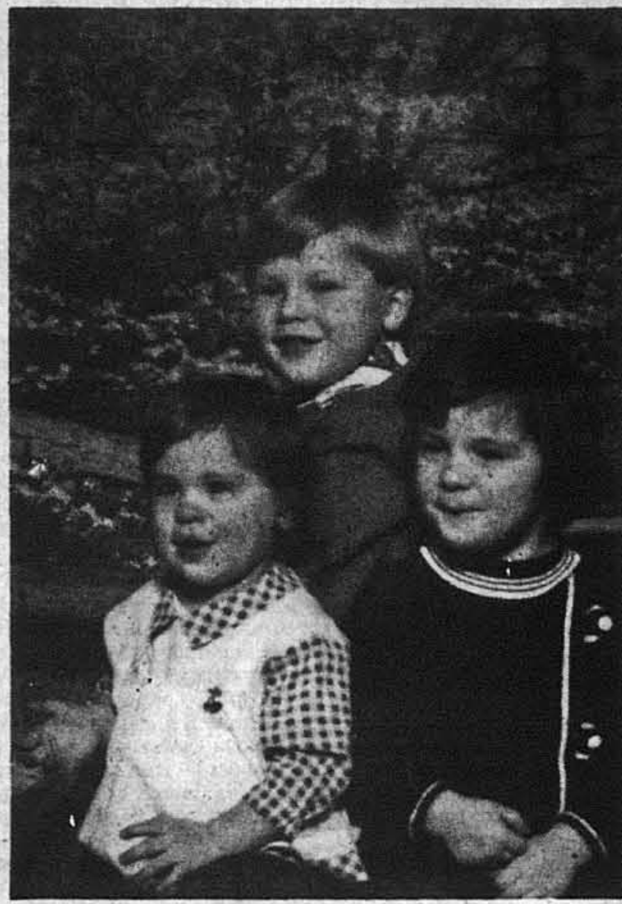
Марко Р. Вилсон, новий член УНСоюзу, разом зі своєю сестричкою Лярисою М. Вони діти Ліди та Найджела Вилсонів із Енґелвуд, Н. Дж. Вписав їх в члени УНСоюзу та 39-го Відділу в Сиракюзах їх дідусь Ярослав Величко.

Крістофер Дж. Локман, син Уляни та Джіма Локман, новий член 39-го Відділу УНСоюзу в Сиракюзах, Н. Й. Вписав свого внука в члени УНСоюзу д-р Климентій Мельник.

Михайло - Джеффрі Ткачук, син Олесі та Богдана Ткачуків, новий член 353-го Відділу УНСоюзу в Ню Бранcвік, Н. Дж. Вписали в члени УНСоюзу свого внука бабуня та дідусь Марія та Анатоль Ткачуки.

Марко, маленька Ліна та середуща Діяна, діти Марії і Стефана Голванських. Марко і Ліна, це нові члени 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкрес, Н. Й. Середуща Діяна є членкою 6-го Відділу УНСоюзу в Гейстінґс-он-Гадсон, Н. Й.

Кері Анна Войціховська та Павло Давид Войціховський, члени 266-го Відділу УНСоюзу в Амстердам, Н. Й. Слідами бабці та дідуся Емілії і Павла Войціховських стали членами УНСоюзу спершу внучка Кері Анна а тепер внук Павло Давид Войціховські.

Лідія Ольга Курилас, нова членка 479 Відділу УНСоюзу у Філядельфії. Вписав у члени УНСоюзу та забезпечив внучку грамотою УНСоюзу її дідуньо Іларій Мазепа.

Василь Михайло Пишняк, син Василя та Ольги Пишняк, новий член 292-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч. Вся родина Пишняків є членами УНСоюзу.

Віктор Голінко, член 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н. Дж. Вписали його в члени УНСоюзу вже раніше, а з нагоди Різдва Христового обдарували внука ще другою, найновішою грамотою УНСоюзу його бабуня та дідуньо Софія і Микола Голінко.

Зоряна Климочко, доня Михайла та Павлини Климочко, нова членка 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. Ціла родина Климочків, батьки Зоряни, як теж її сестри Леся та Ірена і брат Богдан є членами 367-го Відділу УНСоюзу, Товариства Запорожська Січ у Рочестері.

ПОСІБНИК ДЛЯ ДИТЯЧИХ ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

то реалістично-понурі, ілюстрації Р.Багаупдина перебільшено орнаментаційно-декоративні, пробиваються в них не-українські елементи і мотиви. Сторінки перевантажені всякими дрібними друкарськими ілюстраційками-прикрасами. Деякі ілюстрації погано репродуковані. Ці недостачі й недотягнення оформлення книги треба виправити в новому виданні, яке напевно незабаром покажеться потрібним.

Ці критичні зауваження ніяк не принижують вартости видання в цілому. Воно обов'язково повинно знайтися в руках дбайливих батьків і всіх, навіть кваліфікованих і досвідчених виховниць дошкілля, бо дасть їм готовий зібраний виховний словесний матеріял, а методичні поради будуть для них пробою, чи їх праця йде правильним шляхом, чи вимагає поправок, доповнень, удосконалення, нових концепцій. Та й виховники молодечих організацій і вчителі початкових шкіл знайдуть у книзі велику допомогу.

„Українське Дошкілля" можна замовляти: Ukrainian Children's Care Group, 16 Rivercrest Rd., Toronto, Ont., Canada. M6S 4H3. Ціна 20.00 дол.

Даниїла Марія Дубляник, доня Марії та Теодора Дубляник, нова членка 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, Н.Й.

Мирон Заставський, син Ярослава і Катрусі Заставських, новий член 277-го Відділу УНСоюзу в Гартфорді, Конн. Вписав Мирона в члени УНСоюзу його дідуньо Микола Зень, обдаровуючи свого внука союзовою грамотою.

Роберт П. Одомірок, син Павла та Стефанії Одомірок, новий член 6-го Відділу УНСоюзу в Гейстінґс-он-Гадсон, Н.Й.

Соня Коваль, доня Ірени та Ігоря Ковалів, нова членка 277-го Відділу УНСоюзу в Гартфорді, Конн.

Григорій Павло Сірс, син Павла та Славки Сірс, вже два роки є членом 292-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч. Вся родина Сірс є членами 292-го Відділу УНСоюзу.

Христя М. Мех, доня Віки та Юрка Мехів, нова членка 94-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч., яку вписала в члени УНСоюзу її прабабця Катря Василькевич.

Симеон Петро Брунька, син Михайла та Розалії Брунька, новий член 172-го Відділу УНСоюзу у Випані, Н. Дж.

Христина А. Мех, доня Зюні та Іллі Мехів, нова членка 94-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч., яку за гарні успіхи в науці вписала в члени УНСоюзу бабуся Катря Василькевич.

СОВЄТСЬКА ЗНЕВАГА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ського братства та в якому друкувалися поезії Шевченка, — найкраще вказує на те, з ким був Шевченко та хто належав до його справжніх друзів.

Зрештою, під час похорону Шевченка, спочатку в Петербурзі, а пізніше після перевезення його тлінних останків в Україну, що було справжньою довготривалою маніфестацією всього свідомого українства, — при гробі Поета були його справжні друзі і Костомаров, і Куліш, і Білозерський та інші, а ось накидуваного в друзі Шевченкові — Миколи Чернишевського таки не було ніде, ні в Петербурзі, ні в Києві, ні в Каневі.

І жалюгідними є намагання Ніни Чернишевської та інших офіційних совєтських літературознавців, зі всіляких сміхотворних і видуманих та ніколи не існувавших фактів доводити про існування близької приязні Шевченка з Миколою Чернишевським чи взагалі з групою російських революційних демократів.

Проф. Євген Онацький в своїй капітальній праці — Українській Малій Енциклопедії, ставить під очевидний сумнів евентуальність приязні Шевченка з Чернишевським, а вже тим більше гаряче протестує проти можливости будь-якого впливу Чернишевського на Шевченка та доводить незаперечними фактами всю безпідставність такого твердження. (Проф. Є. Онацкий. Українська Мала Енциклопедія, стор. 2049).

Силоміць відривати Шевченка від рідного національного ґрунту, на якому постала і розвивалася його геніяльна творчість, та штучно пригинати його в минулому до чужого йому російського революційного демократизму, а в сучасних нам часах навіть до російського комунізму за допомогою всіляких вигадок та небилиць, — є безсоромним зневажанням пам'яті Великого Поета та того народу, з якого він вийшов і за який він тяжко терпів.

В п'яту річницю смерти св. п. д-ра Б. Левицького

Д-р Богдан Левицький народився 12-го червня 1910 р. в селі Лукавицька Вижня на Бойківщині, де його батько о. Юліян був парохом. Початкову школу він закінчив в родинному селі. До гімназії ходив у Бережанах, де в травні 1928 р. склав іспит зрілости. Право студіював на правничому університеті у Львові; закінчив студії у році 1936, з титулом магістра прав в українському університеті в Празі; завершив студії 26-го грудня 1941 р., захистивши докторську дисертацію зі званням доктора прав.

Д-р Богдан Левицький приїхав до Америки разом з дружиною і дітьми по Другій світовій війні, зі скитальщини; незавидна доля стрінула майже всіх новоприбулих професіоналістів як також і св. п. д-ра Б. Левицького, тяжка фізична праця. Однак, він віднайшов час на працю для свого народу; 1952 р. став членом Т-ва „Дністер" 361 Від. УНСоюзу, і незадовго був вибраний рекордовим секретарем „Дністра". І коли на зборах „Дністра" 14-го лютого 1959 р. виринула думка покликати Комітет для створення при УНСоюзі Стипендійного Фонду, для союзової студіюючої молоді, св. п. д-р Богдан Левицький став секретарем того комітету і був на тім пості аж до 25 Конвенції УНСоюзу, що відбулася в Ню Йорку від 21 до 27-го травня 1962 р., де він вклав багато праці. Пізнати його погляди можна хоч би на підставі деяких його думок, висказаних на сторінках „Свободи". Св. п. д-р Б. Левицький писав: „Молодь даної країни, чи даного народу, це є не лише найбільше вартісне добро поодиноких людей-батьків; ні, - це спільне добро цілого народу, цілої країни". Він також писав, що „Опіка, вирощування, виховування, - це перший найважливіщий обов'язок перед Богом та самим собою. Молодь - це кров від крови і плоть від плоті та дух від духа кожного народу, тому всяке схиблення, недотягнення чи занедбання народу відносно своєї молоді мститься і буде мститися таки на тому народові". Д-р Богдан Левицький розумів велику вагу в допомозі виховання нашої молоді, і він не тільки що розумів але і діяв, як делеґат на 25 Конвенцію УНСоюзу, що відбулася в Ню Йорку; він був співтворцем і внескодавцем резолюції Стипендійного Фонду УНСоюзу. Доктор був членом і кілька років секретарем Центральної Управи Державного Відродження України, був в Управі 10-го Від. ОДВУ, членом Т-ва Броди, працював і в інших українських товариствах. Св. п. д-р Богдан Левицький, як провідник в нашій спільноті, людина здисциплінована, яка свій час, знання і труд віддала для ідеї та мети, маючи на увазі свого ближнього, своє суспільство.

Степан Ковальчук

У честь Митрополита Йосифа Шмондюка

22-го листопада м. р. відбувся прощальний бенкет для Владики сьогодні Митрополита Йосифа Шмондюка в Академії Покрова Матери Божої в Стемфорді. При цій нагоді Сестри Місіонерки Покрова Матері божої, які провадять цю дівочу школу, учителі й студентки Академії подарували Владиці скульптуру мистця Перрі Маршел з Даглес Студіо в Стемфорді. Господинею бенкету була Тереса Сіберт. По бенкеті відбулася програма, що її приготовили студентки. Два танці-козачки виконали Уляна Кузьо, Марія Василик, Марія Яхницька, Надя Грунт, Іванка Бовкуззі, Патришія Лескин, Славка Зосяк, Марія Кревко, Люба Сіберт, Дарія Кузьо. Ліса Турпин і Рабин Даффі грали на фортепіяні; Люба Сіберт, Ґленда Пекунія й Уляна Кузьо співали окремі англійські пісні. Далі Марія Яхницька й Уляна Кузьо співали „Заходить сонце". Співали також ще Ненсі Вен Аллин і Марія Куко. Члени французького й італійського клюбу, а саме Елисавета Делла Ріпа, Марія Яхницька, Іванка Бовкуззі, Ґеня Антонуччі, Анджела Морджера, Славка Зосяк, Марія Василик, Патриша Лескин, Анетта Перрон, Марія Куко, Ненці Вен Аллин і Леся Ґавел, мали три короткі представлення. Модерні танці виконали Славка Зосяк і Леся Ґавел. Тоді капеля усіх студенток заспівала „Єдин Свят" і „Тебе поєм" Вербицького, молитву з „Ганcел і Ґретел" Гампердінка, „Ора про нобіс" Вілліямса, італійську пісню, а при самім кінці „Многая Літа" для нашого Владики. Перед своїм виїздом Високопреосвященніший хвалив талановитість і ентузіязм учениць як також відданість Сестер до Української Католицької Церкви й добра нашого народу.

Вшанували д-ра Василя Трухлого

Громада при парафії св. Андрія в Аддісон, Іллиної, вшанувала заслуженого парафіянина.

Парафію св. Андрія засновано у 1973 році. Перші роки люди збиралися у винайманих каплицях та церквах. Прийшов час, коли невеличка група людей виросла на поважну громаду. Рішили придбати свою власність. Неподалік від Чікаго купили 12 акрів землі і деякі забудови. Ось уже понад рік в Аддісоні живе і діє динамічна громада при парафії св. Андрія, а її найголовнішим рушієм був і є д-р Василь Трухлий. Він — голова церковної ради і диригент в Чікаго. Д-р Трухлий був один із ініціяторів придбання посілости, входити бо у чверть мільйоновий борг не багато рішалося. Саме за його відважність і заслуги у проводі громаді, д-р Трухлий вшанований цього року як найзаслуженіший член громади. Щоб підкреслити свою пошану, парафія наіменувала його „Українцем Року при парафії св. Андрія". Треба зазначити, що парафія св. Андрія може послужити найкращим прикладом дружньої і християнської родини. Не більше як сто родин спромоглися придбати найбільшу посілість в околиці Чікаго. Негайно перебудовано одну будову на церкву. П'ять акрів землі відведено на цвинтар, і докуповується ще три акри прилягаючої землі для посілости. Активність громади не сталася сама по собі, у цьому великі заслуги небагатьох молодих людей, між якими першим виступив д-р Василь Трухлий. Громада свідома цього і за це вшанувала його гарним, культурним бенкетом.

Бенкет улаштовано 26-го листопада 1977 р. в одних із найкращих „кантрі клабс" Чікагської околиці. Ініціятори бенкету постаралися щоб бенкет пройшов у найвищій пошані до вибраного громадянина парафії. Крім прекрасної залі та вечері добре вив'язався в ролі господаря вечора Любомир Цепинський, що керував цілою мистецькою програмою. Програма була добірна, в ній виступила оркестра лікарів під проводом д-ра В. Касараби з виконанням найновіших українських пісень, дуже часто в обробці д-ра В. Касараби, їх супроводив сольосів д-ра Ів. Рудавського. Виконання в'язанки фокстротів це в дійсності сьогодні рідкість, а саме ті пасажі де д-р В. Трухлий виконує соло на кларнеті (бо ж він і музика). Тріо при парафії св. Андрія у складі пань Зої Филипович, Наталки Масник і Галі Карасєйчук виконало три пісні. Члени цього тріо уже довгі роки служать своїми дзвінкими голосами в хорах, чи в менших групах.

Мистецька програма не була б виповнена, якщо б у ній не було „Поклілка у спідниці" в особі Лілі Цепинського та Юри Цепинського і Сяні Дикої, які професійно виконали танок „Червона Рута". Від початку до кінця господар вечора Л. Цепинський переплітав жартами відкриття і ввесь хід вечора. На початку М. Филипович коротко оповів біографію д-ра В. Трухлого, сина професора Івана і Катерини Трухлих, народженого в Мукачеві. Завершилась його біографія фактом що д-р Трухлий є в Чікаго спеціаліст гінеколог, професор медицини, голова Лікарського Товариства Північної Америки, прикладний диригент хору, громадянин і провідник толерантна людина. Щоб ушанувати д-ра, його найулюбленіший хор св. Андрія привітав його і пані Ліду Трухлу двома церковними молитвами. Хором керувала Зоя Филипович. Парафія св. Андрія, крім доброго диригента має ще двох фахових заступників Ростислава Клюковського і Зою Филипович, які виконують ці функції, коли відсутній д-р Трухлий, який є не тільки душею хору, а цілої громади.

Ініціятор бенкету Вячеслав Партикевич зачитав грамоту прислану від Консисторії, підписану Блаженнішим Митрополитом Мстиславом, та ще грамоту від парафії св. Андрія українською і англійською мовами виготовлених в бронзі.

Після мистецької програми вечір продовжувався танцями під звуки оркестри „Промінь".

Бенкет був продуманий на те, щоб вшанувати заслуженого члена парафії та нагородити громадянина українського середовища почесним званням Українця Року парафії св. Андрія, але вечір перейшов межі сподівань ініціяторів. Прибуло понад 280 людей, а такі установи як Щадниччкова Каса і „Самопоміч" склали свої пожертви на ріст парафії.

Присутні бенкету були вдоволені прекрасним і культурним вечором. Сам Ушанувальник дякував за несподіванку, відказуючись від усіх суперлятивів і пошани, на які він, за його словами, не удостоївся.

П. В.

Наш професіоналіст Іван Романишин

На загальних зборах Клюбу Любителів Мінералів в Олбані, Н. Й., 5 січня 1978 р. вибрано головою українця Івана Романишина, власника ювелірсько-годинникарської крамниці у Трой, Н.Й. Romanation Jewelers, 83 3rd Street, Troy, N.Y. 12180.

Цей Клюб має свою домівку в будинку Департаменту стейтової освіти, діє в рамках виховної системи, збирає мінерали для шкіл і музеїв, спеціялізується в шліфуванні дорогих каменів-самоцвітів. Члени Клюбу відбувають поїздки по Америці, Канаді, Европі, Азії, Африці, Південній Америці, збирають мінерали, студіюють технологію їхньої обробки. Олбанський Клюб Любителів Мінералів належить до Східної Федерації Любителів Мінералів, що має свої клюби в багатьох містах. В Америці видають багато фахових журналів про мінерали, з них можна шліфувати самоцвіти. Один з таких журналів це — „Лапідари Журнал", що подає фахові інформації про мінерали й самоцвіти. Деякі його автори мають українські прізвища.

Наш земляк, Іван Романишин, родом зі Стежниці, повіт Ліско, східня Лемківщина. Він учився годинникарства й золотникарства в п. Карпиниця у Львові, що мав своє підприємство, ювелірську крамницю при Сикстуській вулиці. Пізніше практикував в Німеччині й Англії в тому фаху. В 1951 р. переїхав в Америку. Тут 19 років студіював і практикував американський спосіб обрібки мінералів, потім відкрив свою власну крамницю у Трой. Після 29 років самостійної праці в ювелірській ділянці він пізнав теоретично і практично секрети обрібки, шліфування самоцвітів, обмежені до малого числа осіб. Після такої підготови почав працювати над виданням в українській мові книжки про самоцвіти, бо досі такої немає. Хоч в Україні появляються книжки, загальні огляди, де добувають самоцвіти, але немає про їхню обрібку. Досі немає устійненої термінології самоцвітів в українській мові. П. Романишин був би вдячний тим нашим людям, що мають матеріяли, літературу на тему самоцвітів в українській мові, якщо б його повідомили.

П. І. Романишин після свого приїзду до Америки зразу включився в українське життя, церковне й громадське, був багато років головою Відділу УККА у Вотервліті, належить до 13-го Відділу УНСоюзу, до „Провидіння", Організації Оборони Лемківщини й інших наших товариств. Відзначається жертвенністю на українські цілі, належить до наших провідних діячів округи. Був скарбником Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської округи. Ніяка українська імпреза в нашій околиці впродовж 30 років не відбулася без його співпраці.

І. Дурбак

Допомогова Секція в Боффало закінчила 25 років існування

На знімці: Ліда Цьолко і Юрій Грещишин, Христина Коритник і Борис Лоза, Діяна Завадівська і Іван Мних, Ляриса Шарван і Михайло Головатий.

У 1952 році повстала в Боффало, Н.Й., з ініціятиви невеликого гуртка людей доброї волі Допомогова Секція, завданням якої було матеріяльно і морально допомагати українцям-залишенцям у Західній Европі. Повстала вона як автономна Секція з власним правильником. Для громадської перевірки своєї діяльности, крім власної, контрольної комісії, рішено звернутися до Екзекутиви УККА в Боффало, щоби його Контрольна комісія провірювала діяльність Допомогової Секції, а на Загальних Зборах Відділу УККА кожночасна голова Д.С. звітує за її діяльність, будучи рівночасно членом Екзекутиви де факто.

Допомогова Секція щорічно висилає грошові допомоги школам, старшим віком людям українського походження, які потребують допомоги. Рік за роком йде праця над придбанням фондів, щоби мати їх на повищі харитативні завдання, які є рівночасно моральною піддержкою тим, що з різних причин залишилися в домах для старших віком управам шкіл, що ведуть навчання української мови у важких обставинах чужомовного довкілля, Науковому Осередку НТШ-Сарсель, які працюють над виданням Енциклопедії Українознавства. Останніми роками Д.С. поширила свою діяльність на Півд. Америці. Цьогорічні вечорниці Д.С. відбулися в суботу 4-го лютого б.р. в залі української православної церкви в Чіктовага, Н.Й. В гарно прибраній залі живими квітами зібралися гості, щоби привітати дебютанток, яких цього року було чотири, а саме: Діяна Завадівська, Христя Коритник, Ліда Цьолко і Ляриса Шарван. Відома артистка львівського театру Ірина Лаврівська перевела презентацію, представляючи дебютанток та їхніх партнерів та висловила надію, що молоді дебютантки ввійшовши сьогодні в громадський і товариське коло залишаться в ньому активними на протязі свого життя.

Аранжером забави був мгр Зенон Депутат. До танців пригравала оркестра Михайла Телюка. Місцева англомовна преса помістила дуже прихильну статтю про працю Д.С. та знімку дебютанток і за це належиться подяка Вол. Чопикові.

Забавовий комітет творили члени Управи Д.С. а саме: п-і Оксана Бережницька — голова, п-і Оленка Морозевич — містоголова, та Ганна Ганицька, Ліда Стасюк, Анна Небожук, Параска Сметанюк, Ірина Шинаровська, Михайло Мохнач, Ярослав Гулик при допомозі багатьох пань і панів. Їм усім завдячуємо успіх цьогорічних Вечорниць, де боффалівська громада зуміла щераз получити приємне з корисним в ім'я допомоги потребуючим.

(Або)

Мистецька виставка українки

Заходом міської Комісії Мистецтва та Культури міста Овк Парк, що є передмістям Детройту, в днях від 18-го грудня, м.р. до 7-го січня, ц.р., відбулася цікава мистецька виставка, пані Роми Цепенди. Виставка була унікальна тим, що в ній не було виставлено ні портретів, ні пейзажів, ні квітів, ні натюрмортів, а виключно „портрети звіринні" і так названо твори мисткині у пресових повідомленнях.

Виставка відбулася в модерній міській бібліотеці, де для неї було призначено простоге та доступне місце. Картини розміщено на відповідних табличних підставках, які оформлено в чотирокутник.

Тому, що я не є мистцем ні мистецьким критиком, не берусь робити мистецької оцінки. Але можу сміло заявити, що як зацікавлений глядач, я був захоплений виставкою та талантом, виявленим мисткинею в непересічній спеціяльності — в малюванні звірят — диких і домашніх. Намальовані звірята, чи то дикі, як медвідь, лев, леопард та олень; чи то домашні як кінь, пес, кіт та інші... і своїми природними поставами і полиском своєї шерсти і своїм поглядом очей, робили враження дійсних та живих. Зокрема очі, так вірно та переконливо виявляли: лють у медведя, гордість у лева, хитрість у леопарда та настороженість в оленя; теж і мудрість у коня, вірність у пса та незалежність у кота.

Один з місцевих українських мистців, який оглянув виставку, сказав, що коли припала б йому роля члена жюрі, так він призначив би першу нагороду образові „Призьь" (між котом, а псом), а другу — образові, „Розлючений медвідь".

Велика кількість відвідувачів оглянула виставку, а цьому безперечно сприяло приміщення виставки в бібліотеці. Але є важливим, що в день відкриття виставки, прибуло приблизно тридцять не-українців, а серед них міські урядовці, члени комісії митецтва, члени управи бібліотеки та інші. Цікавим явищем було теж і те, про що поінформував мене один із дижурних, що деякі батьки, захоплені виставкою, вдруге приходили із своїми дітьми, які з помітною втіхою, любувалися портретами звіринного світу.

Сама мисткиня, Рома Цепенда — дружина відомого українського диригента та директора української радіо-передачі: „Гомін України". Родилась вона у Відні, де і закінчила вищі студії. Ще за дитинства була в неї замилування до рисування та малювання. В часі вищих студій, вона вивчала і малярство у проф. д-р Равха. Але воєнні часи й їхня нестійкість, а потім переїзд в Америку, не давали змоги займатися творчою працею. В 1954 році подружжя Цепендів переїхало з Рочестеру до Детройту. Та навіть тут прийшлось мисткині допомагати в забезпеченні прожитку для родини, і тому вона стала медичним техніком та перекладачем чужих мов. Але іскра бажання виявити себе в мистецькій творчості, яка протягом цілого життя постійно жеврила в її душі, згодом вибухла повним полум'ям, і перша мистецька виставка Роми Цепенди в ЗСА стала дійсністю та відзначилася чималим успіхом.

Українська громада Детройту вітає цей новий прибуток до наших мистецьких сил та радіє особливо тим, що ряди українських мистців постійно ростуть, як видно з частих репортажів в „Свободі" та в журналі „Нотатки з Мистецтва". Ми раді, що до цього причинилися і місто Детройт, включаючи в ті ряди ім'я ще одної мисткині, Роми Цепенди, зі сподіванням, що в дальші мистецькі зусилля увінчуватимуться прекрасними успіхами в майбутньому.

Іван Клин

24-ті Річні Загальні Збори кредитової кооперативи в Джерзі Сіті

(ЮЕФ) — У дні 19-го лютого 1978 р. відбулися вже 24-ті з черги Річні Загальні Збори Федеральної Кредитової Кооперативи в Джерзі Сіті, Н. Дж. Збори, які щиро вітали запрошених гостей, пароха місцевої української католицької церкви о. Т. Данусяра, заступника голови Централі Українських Кооператив ЗСА д-ра В. Нестерчука, голову місцевого Відділу УККА д-ра Е. Котика, почесного голову дирекції кредитівки сотн. О. Демченка та почесного члена-основника Ф. Колодія з радістю прийняли звіт скарбника і керівника кредитівки С. Кравченюка про те, що в минулому році майно кооперативи перейшло 3 мільйона долярів і виносило на кінець 1977 р. 3,316,350 дол. Збори відкрив та ними провадив голова дирекції Ю. Ференцевич, на заклик якого чисельно зібрані члени кредитівки хвилиною мовчанки вшанували пам'ять шістьох членів кредитівки, які в минулому році відійшли у Вічність, між ними довголітнього члена дирекції сл. п. інж. І. Шабельського. Зі звіту скарбника учасники довідались, що майно кооперативи зросло на 558,482 дол., ощадности на 206,609, а позички на 629,653 дол. Від ощадностей виплачувано квартально 6 відс. дивидендів та 7 відс. і вищі відсотки від сертифікатів. Голова Кредитового Комітету повідомив, що відбуто 86 сходин, оглянено 18 посілостей та одобрено позичок на загальну суму 1,685,354 дол. Контрольна комісія, як звітувала її голова В. Гусар, перевела в липні 1977 піврічну, а в січні 1978 р. річну контролю діяльности кредитівки та відмітила постійний розвиток, жертвенну працю дирекції та працівників. Д-р В. Нестерчук у своєму слові висловив признання кредитівці в Джерзі Сіті за її постійний ріст, представив користі, які дає кожному особисто та громаді членство в кооперативі, вказав на можливості дальшого всебічного розвитку кредитових кооператив у зв'язку із новим федеральним законодавством. Члени дирекції та гість д-р В. Нестерчук давали відповіді на численні запити в живій дискусії над звітами та в різному. Подано до відома, що кредитівка як громадська фінансова установа, допомагала, як і в минулих роках, українським організаціям та установам, головно молодечим, школі українознавства та науковим, харитативним, церковним та загально громадським організаціям. У звітовому році ці видатки виносили 9,658 дол. Збори, на пропозицію голови Номінаційної комісії В. Карого, перевибрали одноголосно до дирекції С. Кравченюка, І. Шевчука, Ю. Ференцевича та вибрали нового члена І. Лучечка. Перевибрано теж голову і секретаря Кредитового Комітету С. Миколишина та В. Геву. Прийнято запропонований скарбником прелімінар бюджету на 1978 рік. Предсідник подякував усім гостям і членам за участь в зборах та попросив о. Т. Данусяра закрити їх молитвою. Після зборів, за перекускою, ще довго продовжувались дружні розмови членів кредитівки, учасників Загальних Зборів.

Твори В. Баляса на виставці СУА

Пані І. Корсунська, голова 110-го Відділу СУА молодшого в Міннеаполісі повідомила, що 27-го листопада м. р. в залі при церкві св. Михаїла була виставка української народної творчости, сполучена з виставкою дереворитів мистця Володимира Баляса. Виставки народного мистецтва можна частіше бачити, але дереворити доброго мистця не так часто. Творчість Баляса цікавила мене здавна. В 1938 р. Павло Ковжун в „Назустріч" сказав: „Спеціязувати, чи нагинати творчість Баляса до якогось стилю чи напряму, тепер зайве. Баляс — це вже стиль". В „Голосі України" Богдан Стебельський недавно теж висказався з признанням про творчість Баляса.

В неділю, вранці 27-го листопада оглядаю виставку. Перше враження дуже приємне. Глядять очі Полевої царівни, а внизу троє дівчат, а дальше пейзажі з полонин, пахуче сіно, дівчата поспішають до криниці по воду, а радше поділитися новинами. Задержуємося з малярем Ю. Луциком біля картини „Буря надходить", Хмари як живі. Задумано глядять на нас очі Патріярха Йосифа, так як би хотів промовити: „Чи вдасться поконати буремні хвилі? Чи знайдемо спільний шлях?".

Двома лінорітами заступлено клясичний світ „Дедаль та Ікар". Біля образа „Солом'яне весілля" стоїть двох наших господарів. „Що то може бути? Може щось пов'язане з обжинками? То звичайні страхополохи!"

В образах „Лет на південь", „Сироти" (три голодні пискліта), які ждуть повороту мами. Є дещо з мексиканського життя. Мистець схопнює ідею, дає їй життя і держить глядача у напруженні.

Але був би я несправедливим, якби я поминув народне мистецтво. Пані: Корсунська, Стенчук, Крамарчук, Кміт Ірина, Гренчишин Анастас мають прекрасні вишивки, блюзи, доріжки, сорочки, кераміку і т. д. Звертають увагу 5 рушників. Є вишитий „1914 год". Це спомин по Зінаїді Корсунській. Декотрі пані вже мають поважні колекції вишивок, подушинок. Останнім часом привозять дещо з України, але і тут молодь цікавиться тими речами. Народне мистецтво є добрим виховним чинником для молодого покоління. Місцеве жіноцтво зорганізоване у двох відділах СУА робить корисну роботу.

Заплановано З'їзд Бережанської Гімназії

Колишні учні Бережанської гімназії, під час несподіваної зустрічі на „Верховині" осінню минулого року, рішили, що добре було б відбути З'їзд учнів та професорів цієї школи на одній з українських осель в горах Кетскіл при кінці травня 1978 року.

Зустріч ця повинна відбутися на те, щоб по приблизно 30-ох або більше роках від часу залишення школи, дати можливість всім колишнім учням, директорові та професорам, які перебувають у різних частинах Америки і Канади стрінутись і в дружній та родинній атмосфері провести час великого „вікенду".

Порииаючи споминами в минуле, старші з нас згадуватимуть прогулянки на Лисоню, до Раю, деякі до жіночої бурси, та страх перед матурою і перед частими іспитами з латини, греки та математики, а молодші з нас пригадають собі безжурне життя шкільної лавки та подвиги в копаним м'ячі або „Каценплацу".

А всі разом згадаємо посвяту професорів у підготові нас до вищих студій та у вихованні нас на добрих громадян українського народу, здібних до суспільно-громадського та політичного життя.

Однаке, тяжко організувати зустріч, не знаючи кількости охочих стрінутись.

Тому „Самовибраний Комітет" у складі: Б. Кекіш, О. Пришляк, Я. Городецький та М. Єйна просять усіх учнів та професорів висловити свою думку в якнайскорому часі.

Микола Єйна
229 Cranbrooke Dr.
Rochester, N.Y. 14622
(716) 544—1549.

„Дністер" — 430 Від. УНСоюзу відбув Збори, вибрав делегатів на Конвенцію

У неділю, 19-го лютого ц. р. відбулись річні Загальні Збори та місячні збори 430-го Відділу УНСоюзу, на яких переобрано керівні органи та обрано делегатів і їхніх заступників на 29-ту Конвенцію УНСоюзу.

В 4:30 год. по пол. в Домі УНСоюзу, предсідник Відділу д-р Іван Скальчук відкрив збори, стверджуючи їхню правосильність, бо Загальні і місячні збори проголошено в органі УНСоюзу „Свобода", а присутніх на залі членів Відділу було коло 30. Д-р Іван Скальчук привітав членів та гостей: С. Гавриша, головного організатора та члена Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, голову Окружного Комітету УНСоюзу Петра Тарнавського та скарбника цього Комітету дир. Івана Даньківського, а далі Головного Організаційного Референта СУК „Провидіння" — д-ра Я. Бернадина, Головного Радного УРСоюзу М. Бойчука, секретаря 83-го Відділу УНСоюзу А. Кушніра, голову 44-го Відділу „Провидіння" — д-ра Б. Сілецького, голову Т-ва б. Вояків УПА — М. Ковальчина, голову місцевого Відділу ООЧСУ — В. Повзанюка, голову ОЖ ОЧСУ — Л. Сілецьку та б. голову осередку СУМА — Я. Федорійчука. Поза малими вийнятками гостями були члени 430-го Відділу УНСоюзу.

По відкритті наступило вшанування померлих членів Відділу: містоголови проф. Миколи Остап'яка та членів: Софії Мак, Олени Масюк та Петра Козака — повстанням з місць та 2-хвилинним мовчанкою. Запропонований денний порядок зборів прийнято без змін.

Першим звітував предсідник Відділу д-р Іван Скальчук, який з'ясував працю і досягнення Відділу на тлі праці і досягнень філядельфійської округи. Філядельфійська округа має 39 відділів і 7.100 членів. Тільки 13 Відділів із Округи виконали квоти приєднування членів, а 2 Відділи були близькі до виконання їхніх квот. Цих 15 Відділів приєднали 324 члени, тобто дали 71 відс. приєднаних Округою членів. 430 Відділ приєднав 34 членів при квоті 30, тобто виконав квоту на 113 відс. і за відсотковим виконанням займає 10-те місце в Окрузі. Коли ж рахуємо за кількістю приєднаних членів, то 430 Відділ займає в Окрузі — 3-тє місце: 153 Відділ — 76 членів, 163 Відділ — 55 членів, 430 — 34, 83 — 28, та 375 Відділ — 26 членів. Ці 5 Відділів приєднали 219 членів, тобто 48 від. приєднаних членів Округи. За кількістю приєднаних членів у системі УНСоюзу 430 Відділ займає почесне, бо 17 місце. А приєднанням 20 членів у грудні 1977 р., Відділ 430-ий поважно причинився до успішного закінчення кампанії приєднування членів в Окрузі, яка в 1977 р. приєднала 459, тобто виконала квоту на 92 відс. і черговий раз (12-ий) здобула першенство в УНСоюзі.

За 10 років 430-ий Відділ придбав для УНСоюзу 358 членів, а 1977 р. закінчив приростом 12 членів та станом членства — 442. Цим самим Відділ закріпив за собою тверде 2-ге місце в Окрузі: Відділ 153 — 720 членів, Відділ 430— 442, Відділ 83 — 410, а Відділи: 375 та 397 по 376 членів.

Це стало можливим завдяки відданій і жертвенній праці секретаря Відділу Івана Кнігницького, який на своїх плечах двигав головний тягар приєднування членів і на протязі 10-ти років свого секретарювання — 8 разів належав до „Клюбу Заслужених Союзовців". Секретар 430-го Відділу Іван Кнігницький у своєму звіті подав статистику руху членів та загальні суми забезпечення членів дорослих, молодечих та акцидентових грамот, які дають рекордову загальну суму забезпечення на 833.000 дол., сподіваючись, що Відділ у короткому часі стане мільйонером. Зі звіту скарбника Степана Волянюка присутні довідались, що загальний прихід Відділу в 1977 р. виносив 20,077.97 дол. Вплата вкладок до централі УНСоюзу винесла: 19,593.69 дол., а відділові розходи виносили суму 305.25 дол.

Звіт Контрольної Комісії склав голова Роман Савчак, який поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням.

Предсідник зборів покликав до слова головного організатора Степана Гавриша, який подав огляд праці організаційного відділу та працю і УНСоюзу як цілости, та взивав присутніх до посиленої праці в конвенційному році, зокрема в кампанії приєднування членів. Привіти і побажання дальших організаційних успіхів склали: д-р Я. Бернадин, головний організаційний референт СУК „Провидіння", М. Бойчук — головний радний УРСоюзу, голова Окружного Комітету УНСоюзу у Філядельфії П. Тарнавський, А. Кушнір — секретар 83 Відділу УНС та д-р Б. Сілецький — голова 44 Відділу СУК „Провидіння".

Під час дискусії члени цікавилися не тільки працею Відділу, але теж бажали довідатись про стан видавничих справ, про спортову сторінку „Свободи" та про успіхи організаційного відділу УНСоюзу. Вичерпні відповіді дискутантам давали: д-р Іван Скальчук голова та головний контролер УНСоюзу та Степан Гавриш, головний організатор УНС.

Після одноголосного уділення абсолюторії уступаючій Управі, обрано нову Управу на 1978 р. в такому складі: д-р Іван Скальчук — предсідник, Григорій Долинський — заступник предсідника, Іван Кнігницький — секретар, Ярослав Федорійчук — помічник секретаря, Степан Волянюк — скарбник та члени Управи: Яким Потетиник, Микола Тимків, Іван Садівник, Петро Гомель, Ярослав Іваськів, Люба Сілецька; Контрольна Комісія: Роман Савчак, Михайло Ковальчин та Іван Дубіль.

Після внесків і побажань голова закрив Загальні Збори, відкриваючи місячні збори, на яких згідно із статутовими постановами. Обрано наступних делегатів на 29-ту Конвенцію УНСоюзу: 1. Іван Кнігницький, 2. Степан Волянюк, 3. Михайло Ковальчин та їхніх заступників в складі: Роман Савчак, Павло Ольховецький, Іван Дубіль.

Під час перекуски в дружній атмосфері члени ще довго обговорювали біжучі союзові проблеми, які повинна взяти до уваги і вирішення 29 — та Конвенція УНСоюзу в травні ц. р. в Піттсбургу.

Н. Н.

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(17)

Продовження

Четвер 26 травня 1977 р.

Шоста (рання сесія)

Цю ранню сесію відкрив о год. 9.20 і проводив нею головний предсідник Йосип Лисогір

Головний предсідник Йосип Лисогір: Пані і панове. Відкриваю шосту сесію наших нарад. Перед тим, як ми перейдемо до дальших нарад, я хочу в імені нас всіх привітати тут на залі Голову Округи Твердого Вугілля в Шамокині пана Михайла Гентоша. Пане Гентош, ми Вас всі вітаємо та бажаємо Вам скорого повороту до повного здоров'я.

Ми вчора вичерпали 11-ту точку наших нарад, а зараз приступаємо до 12-ої точки, а це: „Звіти комісій річного засідання".

12. ЗВІТИ КОМІСІЙ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ

ЗВІТ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ:

Головний предсідник Йосип Лисогір, як голова Стипендійної Комісії зреферував працю Стипендійної Комісії та попросив секретаря цієї Комісії Володимира Сохана відчитати протокол. По відчитанні протоколу відбулася дискусія, в якій взяли участь головні радні інж. Анатолій Дорошенко, д-р Анна Чопик, Андрій Джула, Іван Одежинський та головний контролер д-р Іван Скальчук. Дискутантам подали вичерпні відповіді головний предсідник Йосип Лисогір та головний касир Уляна Дячук, яка, між іншим, висловила здивування, що Відділи не скористали з т. зв. „Мечінґ Фонду", який Союз встановив у висоті 5 тисяч долярів і про це всі Відділи повідомив. На пропозицію головного радного Івана Одежинського, якого підтримав головний радний інж. Мирослав Кальба, прийнято протокол і резолюції Стипендійної Комісії, як слідує:

ПРОТОКОЛ

ЗАСІДАННЯ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ 22-ГО ТРАВНЯ 1977 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ"

Стипендійна Комісія Українського Народного Союзу у складі: Йосип Лисогір, д-р Іван Флис, Марія Душник, Володимир Сохан, Уляна Дячук, Степан Гавриш, ред. Антін Драган, мґр Іван Геврик, д-р Богдан Гнатюк, д-р Богдан Футей і проф. Тарас Шмаґала, відбули своє засідання в неділю 22-го травня 1977 року на „Союзівці". Сенатор Павло Юзик, член Стипендійної Комісії, виправдав свою неприявність.

Засідання відкрив о год. 3.20 по полудні Йосип Лисогір. Він попросив Уляну Дячук реферувати аплікації на стипендії, що їх призбирав та впорядкував Організаційний Відділ, а Уляна Дячук переглянула, проаналізувала і підготовила основні дані про поодинокі аплікації та аплікантів для Стипендійної Комісії. На секретаря Стипендійної Комісії обрано Володимира Сохана.

Уляна Дячук поінформувала, що Головна Канцелярія одержала 194 аплікації на час та 6 із опізненням, тому предложено Стипендійній Комісії під розгляд 194 аплікації, в тому 99 від студенток і 95 від студентів.

Серед цих аплікацій було 140 аплікацій, що їх внесли апліканти перший раз, 31 — другий раз, 17 — третій раз, 5 — четвертий раз та 1 — п'ятий раз. Всі ці аплікації були від членів 106 Відділів. З Канади одержано 9 аплікацій на стипендії. За ділянками студій, ці студенти-апліканти вже студіюють, або обрали ось такі ділянки:

23 — економію та адміністрацію
18 — біологію
13 — політичні науки
12 — медицину
12 — інженерію
16 — мистецтво
9 — фармацію
9 — медичних сестер
8 — психологію
7 — журналістику
6 — педагогію (учительство)
5 — математику

Серед аплікантів 3/4 студентів є членами українських молодечих організацій та навчалися на курсах, або в школах українознавства. Уляна Дячук пригадала, що Стипендійна Комісія повинна розглянути одержані аплікації, беручи до уваги наступне:

1. Матеріяльну потребу студента-аплbackup.
2. Його успішність у навчанні.
3. Ділянку його студій.
4. Його активність в українських студентських, молодечих та громадських організаціях.

Розглядаючи аплікації, Стипендійна Комісія повинна також звернути особливу увагу на студентів, які є сиротами. Із 194-ох аплікацій, Стипендійна Комісія відкинула: 8 аплікацій, тому що апліканти не були повних 2 роки членами, або не були взагалі членами УНСоюзу. 2 аплікації, які відносились до літніх курсів. 16 аплікацій, які не мали вимаганих прилог і оцінок навчання та життєписів.

Стипендійна Комісія перед розглядом аплікацій вирішила вважати управненими до стипендій власників виплачених грамов, але перед виплатою стипендій вимагати від таких студентів, щоб вони поновно забезпечились і цим самим стали активними членами Українського Народного Союзу.

Стипендійна Комісія винесла рішення, щоб в листах з повідомленнями про відмову стипендій, подавати причини відмовлення чи непризнання стипендії.

Члени Стипендійної Комісії постановили однозгідно, щоб у чергових роках вимагати від студентів фотокопії податкових зізнань їхніх батьків та їх самих, коли вони працювали.

Переглянувши аплікації, Стипендійна Комісія пропонує Головному Урядові затвердити наступний розподіл стипендій:

Відділ	Стипендист	Сума
25	Нестор Близнак, стипендія імени проф. д-ра Грановського	$ 500
88	Любомир Мудрий	400
76	Орест Вартошик	300
472	Ольга Голойда	300
274	Леся Затварницька	300
70	Михайло Жук	300
102	Ярослав Максимович	300
375	Юрій Радзібаба	300
324	Степан Баб'як	200
125	Діяна Белей	200
25	Юрій Божемський	200
362	Катерина Великорідько	200
360	Діяна Гаврилюк	200
360	Уляна Гаврилюк	200
362	Олена Галайдіда	200
83	Юрко Голіней	200
121	Володимир Ґадз	200
307	о. Тарас Ґалонжка	200
340	Юрко Давидюк	200
204	Олег Денисик	200
322	Володимир Загородний	200
153	Христина Задворняк	200
56	Катерина Канік	200
25	Зенон Кулинич	200
66	Тетяна Лаба	200
442	Роксоляна Лейбич	200
153	Теодор Миколайчук	200
353	Стефан Оріховський	200
371	Ірина Пелех	200
42	Елейн Почтар	200
356	Олександер Продивус	200
127	Василь Пугач	200
105	Христина Ракоча	200
100	Мішел Раттебер	200
27	Зенон Рубчак	200
414	Анна Садівська	200
485	Богдан Сидор-Чарторийський	200
155	Анна Степась	200
162	Степан Стефурак	200
22	Шерон Стравняк	200
214	Дарка Твардовська	200
25	Андрій Ткач	200
424	Юрій Трипупенко	200
221	Михайло Хариш	200
417	Володимир Цибрівський	200
42	Олександра Андрух	100
115	Оксана Бабич	100
434	Марко Болущак	100
78	Кетлін Барто	100
437	Марія Бах	100
131	Богдан Боднар	100
131	Мирон Боднар	100
397	Зеновій Бойчук	100
214	Ліда Бойко	100
73	Петро Василик	100
317	Аніта Велич	100
205	Христина Винник	100
42	Даґлес Воршак	100
170	Лідія Гаврилюк	100
116	Юлія Гуль	100
502	о. Роберт Губаль	100
163	Олена Гричинська	100
121	Катерина Ґадз	100
193	Ненсі Данильчук	100
13	Іван Демчар	100
238	Андрій Діяк	100
240	Люба Дмитрик	100
127	Зіна Дмитріюк	100
170	Юрій Доманський	100
25	Лідія Домарацька	100
240	Ярослав Завадівський	100
240	Ірена Зварич	100
78	Дебора Зерба	100
443	Віра Зуб	100
443	Лев Зуб	100
349	Анна Журавецька	100
121	Деймс Каппо	100
39	Маруся Качмар	100
121	Марта Кервавич	100
121	Олена Кервавич	100
76	Степан Керда	100
496	Марта Кордуба	100
285	Олександер Косенко	100
473	Роман Кошарич	100
360	Борис Лоза	100
397	Павло Лукіянович	100
476	Анна Маряк	100
54	Раїса Марків	100
42	Лариса Мартинюк	100
353	Богдан Меуш	100
223	Варвара Микулин	100
223	Іванна Микуляк	100
206	Наталія Михайлюк	100
13	Мирон Мокій	100
43	Гільдеґард Палюх	100
277	Тарас Палюх	100
362	Ярослав Роговий	100
147	Михайло Стасів	100
299	Соня Сидорович	100
230	Річард Сухар	100
25	Зоряна Ткач	100
349	Теодор Трензелюк	100
88	Оксана Тромса	100
48	Теодор Федів	100
293	Оксана Федоренко	100
321	Ірена Фуґа	100
14	Микола Фурсик	100
163	Василь Хром'як	100
121	Карен Цмайло	100
43	Василь Шатинський	100
218	Ярослава Штинь	100
222	Олена Яцишин	100

Разом запропоновано у предложеному списку приділ стипендій на такі суми:

1 на	$ 500.00	$ 500
1 на	400.00	400
6 по	300.00	1,800
37 по	200.00	7,400
67 по	100,00	6,700
Разом — 112 стипендій на суму		$ 16,800

Стипендійна Комісія пропонує продовжувати на черговий рік акцію уділювання стипендій від Відділів та Окружних Комітетів і від УНСоюзу у формі порівняльних мечінґ) фондів, як також нагород випускникам українських середніх шкіл, по 3 на суму $ 500.00 на кожну школу.

Члени Стипендійної Комісії Українського Народного Союзу:

Йосип Лисогір	ред. Антін Драган
д-р Іван Флис	мґр Іван Геврик
Володимир Сохан	д-р Богдан Гнатюк
Уляна Дячук	д-р Богдан Фтей
Степан Гавриш	проф. Тарас Шмаґала

РЕЗОЛЮЦІЇ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ

Призначити і на черговий 1978-ий рік суму $15,000 на звичайний розподіл стипендій та продовжувати у 1978-му році акцію приділювання стипендій за системою дорівняльних фондів на додаткову суму $5,000. Такі стипендії системою дорівняльних фондів будуть признані тим студентам, які одержать стипендії від Відділів або Окружних Комітетів та внесуть аплікації до Стипендійної Комісії і будуть відповідати обов'язуючим вимогам для приділу стипендій УНСоюзу щодо матеріяльного стану (потреби), успіхів у навчанні та активности в українських студентських, молодечих і громадських організаціях.

Продовжувати в черговому 1978-му році приділювання нагород випускникам українських середніх шкіл, по 3 на суму $500 на кожну школу.

Йосип Лисогір
Іван Флис
Марія Душник
Володимир Сохан
Уляна Дячук
Степан Гавриш
Антін Драган
Іван Геврик
Богдан Гнатюк
Богдан Футей
Тарас Шмагала

Головний предсідник Йосип Лисогір подякував головному секретареві Володимирові Соханові і попросив голову Спортової Комісії головного радного Андрія Джулу до звіту.

ЗВІТ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ:

Голова Спортової Комісії головний радний Андрій Джула зреферував працю Спортової Комісії протягом цілого року та працю Комісії в часі наради і попросив секретаря цієї Комісії заступницю головного предсідника Марію Душник прочитати пропоновані резолюції Спортової Комісії. Над ними відбулася дискусія, при кінці якої вирішено, щоби всі пропозиції фінансової натури передати Фінансовій Комісії, як єдиній Комісії, яка відає фондами і устійнює бюджет. В дискусії забирали голос: головний предсідник Йосип Лисогір, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний контролер мґр Іван Винник та головні радні Андрій Джула, інж. Анатолій Дорошенко, інж. Мирослав Кальба, Текля Мороз, яка доповнила звіт інформаціями про українську участь в монтреальській Олімпіяді та ролю УНСоюзу в ній, і почесний член Головного Уряду Іван Іванчук.

На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її підтримала головний касир Уляна Дячук одноголосно прийнято такі резолюції Спортової Комісії:

РЕЗОЛЮЦІЇ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ

Головний Уряд Українського Народного Союзу на пропозицію Спортової Комісії схвалює:

1. Щоб заохочувати молодь УНСоюзу вправляти такі ділянки спорту, як плавання, теніс, гокей, футбол та відбиванку, а дорослих і молодь вправляти гольф.
2. Щоб засновувати нові спортові клюби в таких українських осередках поселення, в яких досі немає таких клюбів.
3. Щоби члени Спортової Комісії, або члени Головного Уряду УНСоюзу вручали особисто чеки признаних дотацій УНСоюзу місцевим спортовим клюбам в часі бенкетів, або інших публічних церемоній.
4. Щоби давати спеціяльну моральну і фінансову допомогу тим спортовим клюбам, які мають свої власні Відділи УНСоюзу.
5. Щоби призначити в бюджеті УНСоюзу суму $6,000 на спортові акції.

Андрій Джула — голова
Іван Іванчук — заступник голови
Марія Душник — секретар
Володимир Запаранюк
Анатолій Дорошенко
Текля Мороз

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дякую, пане Джула і пані Душник. А тепер на черзі є Канадська Комісія і я попрошу голову Контрольної Комісії мґра Івана Ґеврика до звіту.

ЗВІТ КАНАДСЬКОЇ КОМІСІЇ

Голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик: Канадська Комісія не ставить резолюцій, бо вважає, що резолюції часом не можуть бути виконані, а як ми подамо рекомендації, то вони будуть виконані. І я їх зачитаю.

В дискусії над зачитаними рекомендаціями забирали голос: головний секретар Володимир Сохан, почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох, головний радний інж. Мирослав Кальба і голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик. На пропозицію голови Контрольної Комісії мґра Івана Геврика, яку підтримав головний секретар Володимир Сохан, одноголосно прийнято наступні рекомендації Канадської Комісії:

РЕКОМЕНДАЦІЇ КАНАДСЬКОЇ КОМІСІЇ

1. Стверджуємо, як позитив, відкриття Канадської Канцелярії УНСоюзу, через яку сподіємося зміцнення організаційної праці на терені Канади.
2. Придбання запланованих 700 нових членів УНСоюзу в Канаді в 1977-му році буде можливе, коли побіч керівника Канадської Канцелярії — представника УНСоюзу перед канадськими властями Канада буде мати бодай ще одного обласного організатора.
3. У мистецькому фестивалі в Давфині в 1977-му році з уваги на історичну річницю та поставлення погруддя о. Дмитрова повинні взяти участь всі члени Канадського Представництва, які повинні при цій нагоді відбути там свої наради.
4. Приділити вже декілька разів признавану суму 15,000 дол. для Канадського Представництва в бюджеті УНСоюзу.
5. Відбути секретарсько-організаторський курс на Сході та на Заході Канади.
6. Зібрати матеріяли і видати книжку-альманах про УНСоюз в Канаді.
7. Видати бодай два-три рази в році Канадську Трибуну УНСоюзу.

Іван Геврик
Василь Дідюк
Текля Мороз
Марія Чучман
о. Іван Ващук

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дякую Вам, пане Геврик. А тепер на черзі Комісія для Старших Членів УНСоюзу. Головою цієї Комісії є інж. Степан Куропась і я його попрошу до слова.

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:

Голова Комісії для Стайших Членів УНСоюзу інж. Степан Куропась в загальному накреслив працю цієї Комісії, яка була покликана Головним Урядом кілька років тому, подав, що Комісія в минулому році зробила, а чого через різні труднощі не могла зробити, та прочитав пропозицію резолюцій.

Над проєктом цих резолюцій вив'язалася дискусія, в якій забирали голос головней предсідник Йосип Лисогір, головнийй секретар Володимир Сохан, голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик, головний контролер мґр Іван Винник, головні радні — д-р Богдан Футей, Андрій Джула, почесні члени Головного Уряду — Іван Іванчук і Володимир Дідик.

На пропозицію головного радного Андрія Джули, що її підтримав головний радний д-р Богдан Футей, 19-ти голосами, при одному здержаному, прийнято наступні резолюції Камісії для Старших Членів УНСоюзу:

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Головний Уряд на пропозицію Комісії для Старших Членів схвалив наступні резолюції:

1. Головний Уряд поновно доручає Головному Екзекутивному Комітетові УНСоюзу виконати три перші резолюції, які були вже схвалені в роках 1975 та 1976, а саме:

Докласти всіх старань до того, щоб побудувати на Союзівці апартаментовий дім для союзових сеньйорів у можливо найкоротшому часі.

Подбати про цвинтар у Кергонксоні, або в найближчому сусідстві.

Пропагувати в пресі і серед членства УНСоюзу, зокрема серед самітників, записи майна на народні цілі, зокрема на фонд допомоги старшим членам УНСоюзу.

2. Допомогти Комісії для Старших Членів УНСоюзу в організуванні Четвертого З'їзду Сеньйорів УНСоюзу на Союзівці у червні 1978-го року.
3. Призначити на видатки Комісії для Старших Членів УНСоюзу, а зокрема для переведення Четвертого З'їзду УНСоюзу суму $ 500.

Степан Куропась — голова
Марія Чучман — заступник голови
Ярослав Падох — секретар
Роман Слободян
Іван Іванчук
Володимир Дідик

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дуже дякую, пане Куропась. На черзі звітуватиме Жіноча Комісія і я попрошу пані Марію Душник, щоби нам подала звіт з цієї Комісі,.

ЗВІТ ЖІНОЧОЇ КОМІСІЇ:

За Жіночу Комісію звітувала і прочитала резолюції та рекомендації цієї Комісії її голова, пані Марія Душник. В дискусії забирав слово головний радний д-р Богдан Футей.

На пропозицію головного радного Василя Дідюка, яку підтримали головні радні Анна Гарас і Текля Мороз, прийнято одноголосно резолюції і рекомендації Жіночої Комісії, як слідує:

РЕЗОЛЮЦІЇ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ

Резолюції

1. Уфундувати двом незаможним потребуючим дітям побут на дитячому таборі на Союзівці.
2. Висилати, як представників УНСоюзу, жінок-членів Головного Уряду на імпрези влаштовувані жіночими організаціями.

Рекомендації

1. Жінки-членки УНСоюзу повинні брати більшу участь в акціях оборони українських жінок — політичних в'язнів та в обороні їхніх людських і національних прав.
2. Жінки — членки УНСоюзу повинні взяти участь у передконвенційній членській кампанії приєднування нових членів в діяльності УНСоюзу, щоб таким чином добитися більшого числа жінок-делегаток на 29 -ту Конвенцію УНСоюзу.
3. Жінки — членки УНСоюзу повинні поробити старання, щоб приєднати в члени УНСоюзу членок українських жіночих організацій, зокрема тих організацій, до яких вони самі належать.
4. Жінки —членки УНСоюзу повинні продовжувати акції допомоги хворим, потребуючим, старшим, сиротам і вдовам, згідно з духом братерства, на ідеях якого був заснований УНСоюз.
5. Повідомлення про вигаснення передплати „Свободи" повинні бути висилані вдовам після смерти їхніх мужів через секретарів Відділів, щоб вони доручали такі повідомлення вдовам разом із виплатами посмертного.
6. Приділити суму $1,000 для Жіночої Комісії в бюджеті УНСоюзу.

Марія Душник — голова
Марія Чучман — секретар
Уляна Дячук
Анна Чопик
Анна Гарас
Текля Мороз

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дякую, пані Душник. На черзі звіт Комісії Молоді і я прошу до слова голову цієї Комісії пана Євгена Іванціва.

ЗВІТ КОМІСІЇ МОЛОДІ:

Головний радний Євген Іванців здав звіт з праці цієї Комісії і прочитав пропоновані рекомендації, які приготовила Комісія.

По короткій дискусії, в якій тзяли участь головні радні інж. Мирослав Кальба, д-р Анна Чопик, Текля Мороз і почесний член Головного Уряду Іван Іванчук, на пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її підтримала заступниця головного предсідника Марія Душник, одноголосно прийнято рекомендації Комісії Молоді, як слідує:

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ МОЛОДІ

Комісія Молоді рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати акції в обороні людських і національних прав в Україні.
2. Прохати Відділи та Окружні Комітети Відділів УНСоюзу, щоб вони заохочували українську молодь — членів УНСоюзу брати активну участь у діяльності Українського Народного Союзу та його Відділів, щоб цим здобути собі право на вибір на делегатів на 29-ту Конвенцію УНСоюзу.
3. Тому, що збереження ідентичности серед молоді є конечним і тому, що Конгрес СУСТА відбудеться цього року на Союзівці, запропонувати Управі СУСТА відбути на цьому Конгресі панель про збереження ідентичности з участю членів Комісії Молоді УНСоюзу.
4. Висилати „Український Тижневик" безплатно всім конгресменам і сенаторам в ЗСА і в Канаді.

Євген Іванців — голова
Анатолій Дорошенко
Богдан Футей
Тарас Шмагала

Головний предсідник Иосип Лисогір: Дякую, пане Іванців. На черзі звіт Культурно-освітньої Комісії. Головою цієї Комісії є головний контролер о. Іван Ващук і я попрошу його до слова.

ЗВІТ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОЇ КОМІСІЇ:

Голова Культурно-освітньої Комісії головний контролер о. Іван Ващук поінформував про працю цієї Комісії і прочитав рекомендації, які Комісія виготовила.

Дискусії над цими рекомендаціями не було і на пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її підтримав головний радний Іван Одежинський, одноголосно прийнято наступні рекомендації Культурно-освітньої Комісії:

РЕКОМЕНДАЦІЇ КУЛЬТУРНО—ОСВІТНЬОЇ КОМІСІЇ

Після загального обговорення стану та потреб і можливостей, Культурно-освітня Комісія узгіднила та пропонує Головному Урядові на схвалення такі постанови:

1. З уваги на те, що саме українська культура та її творці і виразники в поневоленій комуно-московським окупантом Україні є головним предметом безпощадного нищення, Головний Уряд Українського Народного Союзу закликає все своє членство масово включитися в культурну активніст всіми своїми силами, засобами і працею та активно підтримувати її морально і матеріяльно.
2. У зв'язку з повищим Культурно-освітня Комісія пропонує відновити, згідно з попередніми резолюціями Головного Уряду, діяльність Культрурної Комісії УНСоюзу, яка складається з членів Головного Екзекутивного Комітету і редакторів „Свободи", та яка плянувала б і переводила в життя всі культурні завдання та почини УНСоюзу.
3. Відзначити окрему увагу рідному українському шкільництву в ЗСА і в Канаді та всіми своїми силами його морально і матеріяльно піддержувати.
4. Подбати, щоб Окружні Комітети Відділів УНСоюзу у великих метрополіях спонзорували, чи були співспонзорами бодай однієї великої культурної імпрези на найвищому рівні у своїх громадах. Усі зібрання Окружних Комітетів повинні в програмах своїх нарад віддавати відповідну увагу культурним справам УНСоюзу і громади.
5. У зв'язку з тим, о в наступному 1978-му конвенційному році припадає 85-ліття союзового органу „Свобода", сьогодні найстаршої, безперервно видаваної української періодичної публікації у світі, включно з Україною, негайно почати заходи для відповідного відмічення цієї річниці публікаціями та імпрезами, включно з відповідною культурною імпрезою під час 29-ої Конвенції УНСоюзу в травні 1978-го року в Піттсбургу.
6. Робити дальші заходи для виконання резолюцій та рекомендацій цієї Комісії, які були схвалені попереднього року.

о. Іван Ващук — голова
Антін Драган — секретар
Іван Геврик
Богдан Гнатюк
Іван Скальчук
Богдан Футей
Анна Чопик
Василь Дідюк
Анатолій Дорошенко

Головний предсідник Иосип Лисогір: Дякую, отче Ващук. Пані і панове. На цьому закінчуємо ранішню сесію наших нарад. О годині 2-ій по полудні збираємося тут на дальші наради.

Четвер 26 травня 1977 р.

Сьома (пополуднева) сесія

Цю пополудневу сесію відкрив о годині 2.30 по полудні головний предсідник Иосип Лисогір, який проводив нарадами.

Головний предсідник Иосип Лисогір: Пані і панове. Заки приступимо до дальшої програми, маю честь вітати між нами надзвичайних гостей з Европи — о. протопресвітера Паладія Дубицького і мґра Володимира Дідовича, які, як представники Українського Вільного Університету, об'їжджають наші громади в ЗСА і Канаді. Вони прибули до нас в товаристві д-ра Петра Ґоя і д-ра Василя Лучкова. Ми їх щиро вітаємо і просимо до слова.

Отець протопресвітер Паладій Дубицький в своєму короткому слові подякував за гостинність та передав привіт і ґратуляції від українців в Европі. ... „Ми Вашу працю бачимо, слідкуємо за нею і бажаємо ще на довгі роки плідної праці і . . . дякуємо Вав за допомогу, яку Ви дасте УВУ-ові, який у вільному світі є кузнею українського „Я" і бастіоном української незалежної думки поза межами України, бо там ворог старається це все убити"...

Мґр Володимир Дідович передав привіт від професорського збору, Сенату УВУ і ректора УВУ проф. д-ра Володимира Янова. В дальшому своєму слові мґр Володимир Дідович говорив про успіхи і невдачі, з якими зустрічався УВУ, про зв'язки з чужинецькими університетами, про видавничу діяльність, про педагогічні курси для вчителів Шкіл Українознавства та про спільні наукові конференції УВУ і Паризького Університету. Найбільшим досягненням він вважає те, що німецьке міністерство освіти визнало УВУ, а з хвилиною набуття власного дому для УВУ, яке сталося завдяки великій фінансовій допомозі Патріярха Иосифа, Делеґатури УВУ в ЗСА та українського громадянства, перед УВУ відкрилися нові горизонти для праці. Подякою за можливість промовити на цих нарадах Головного Уряду закінчив своє слово мґр Володимир Дідович.

Головний предсідник Иосип Лисогір: Я щиро дякую о. Дубицькому і мґрові Дідовичеві за привіти і бажаю їм ще більших успіхів у їхній праці. А тепер приступаємо до дальшого звітування комісій. На черзі є Організаційна Комісія і я попрощу її голову д-ра Івана Скальчука до слова.

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ:

Головний контролер д-р Іван Скальчук, як голова Органзаційної Комісії подав, що Комісія взяла до уваги рекомендаці головного організатора, голоси в дискусії в організаційних справах та резолюції з попередніх років і на цій підставі виготовила свої пропозиції резолюцій і рекомендацій. До прочитання цих ухвал він попросив секретаря Організаційної Комісії головного радного Євгена Репету.

Над ухвалами Організаційної Комісії відбулася довша дискусія, в якій забирали голос: головний предсідник Иосип Лисогір, головний секретар Володимир Сохан, головний касир мґр Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш, головний контролер д-р Іван Скальчук, та головні радні проф. Тарас Шмаґала, інж. Анатолій Дорошенко, інж. Мирослав Кальба і д-р Богдан Футей. На пропозицію головного радного Василя Дідюка, що її підтримали головні радні Текля Мороз і Євген Іванців, одноголосно прийнято наступні ухвали Організаційної Комісії:

УХВАЛИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Організаційна Комісія на своєму засіданні в дні 26-го травня 1977 року вирішила подати до затвердження Головному Урядові наступне:

Згідно з пляном головного організатора, затвердженим Головним Екзекутивним Комітетом, встановлено мету для Організаційного Відділу 5,000 нових членів на 1977-ий рік, в тому 4,300 для ЗСА і 700 для Канади.

Засоби для осягнення цієї мети:

Резолюції

1. Прийняти на працю трьох нових кваліфікованих обласних організаторів, в тому двох на ЗСА та одного на Канаду.
2. Зобов'язати керівника Канадської Канцелярії сповняти функцію принайменше одного обласного організатора.
3. Прийняти на працю асистента головного організатора.
4. Поробити всі можливі заходи для затруднення у більших місцевостях постійних організаторів.
5. Реклама: Продовжувати і надалі радіоавдиції, а також вживати інші засоби реклями, як церковні бюлетені, летючки, афіші, репрезентації, тощо.
6. Влаштовувати секретарсько-організаторські курси на Союзівці.
7. Уділювати нагороди випускникам шкіл українознавства.
8. Відбувати організаційні наради і семінарі по Округах.
9. Видавати друки вишкільно-інформативного характеру.
10. Відбути Конференцію голів Окружних Комітетів.
11. Піднести рівень „Трибуни УНСоюзу" та запевнити її реґулярну появу. Старатися видавати принайменше два рази в році „Канадську Трибуну УНСоюзу".
12. Продовжувати видавання сторінок молодечих організацій у „Свободі".
13 Збільшити видачу гіпотечних позичок на поміркованих відсотках.

Рекомендації

1. Організувати постійну школу союзового забезпечення під проводом головного організатора і головного секретаря. До їхніх завдань належало б вести щорічні курси для заавансованих організаторів та для початківців, виготовляючи рекляму і вишкільні матеріяли та перепроваджувати курси по Округах.
2. Статутова Комісія повинна приготовити і дати до затвердження Конвенції статутове оформлення Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу.
3. Кожний член Головного Уряду повинен придбати в цьому році принайменше 10 нових членів.
4. Переглянути статті д-ра Ярослава Падоха і, якщо вони є актуальні, видати їх окремою книжкою для вишкільно-пропагандивних цілей Організаційного Відділу.

Головний Уряд УНСоюзу з признанням окремо відмічує тих 26 трудівників-організаторів нових членів, які у звітовому часі мали найбільші успіхи та прикладом доказали, що УНСоюз сьогодні, як і в минулому, має однаково великі можливості, як і завдання здійснювати визначену його основоположниками мету: об'єднати всіх українців в Америці і Канаді в цьому нашому Союзі ідей, праці та інтересів.

Список 26 найкращих організаторів УНСоюзу, членів Клюбу Заслужених Союзовців

Іван Одежинський, Василь Оріховський, Роман Татарський, Василь Кобіто, Степан Гавриш, Роман Чучкевич, Михайло Кігічак, Богдан Зорич, Анна Гарас, Квітка Стецюк, Тимко Бутрей, Марія Макар, Михайло Семків, Олена Олек, Іван Петрунцьо, Андрій Джула, Іван Пригода, Василь Палідвор, Михайло Ольшанський, Петро Федик, Текля Мороз, Микола Хоманчук, Володимир Квас, Петро Щерба, Теодор Дуда і Іван Кнігницький.

За Організаційну Комісію:

Іван Скальчук — голова
Мирослав Кальба — заст. голови
Євген Репета — секретар
Анна Гарас
Василь Дідюк
Володимир Дідик
Степан Гавриш
Володимир Запаранюк
Текля Мороз
Іван Одежинський
Ярослав Падох
Тарас Шмагала

Головний предсідник Иосип Лисогір: Дякую, пане Скальчук і пане Репета. На черзі є Фінансова Комісія і я прошу голову цієї Комісії головного контролера пана Винника до слова.

ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Головний контролер мґр Іван Винник: Фінансова Комісія на своїх сходинах взяла до уваги побажання і рекомендації фінансової натури інших Комісій і включила їх до пропонованих резолюцій Фінансової Комісії і проєкту бюджету. Мій звіт складається з двох частин. Перша — це є резолюції Фінансової Комісії, які я прочитаю першими, а після того я прочитаю проєкт бюджету на 1977 рік. Як під резолюціями, так і проєктом бюджету, підписалися всі члени Фінансової Комісії.

На пропозицію головного радного інж. Мирослава Кальби, що її підтримав головний радний проф. Тарас Шмагала, без дискусії, одноголосно прийнято резолюції Фінансової Комісії, як слідує:

РЕЗОЛЮЦІЇ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

1. Збільшити уділювання гіпотечних позичок (морґеджів) до загальної суми $ 500,000 річно, беручи до уваги в майбутньому нові тенденції змінної відсоткової стопи таких позичок. Такі позички уділювати по-можности на одно- і дво-родинні доми.
2. Провадити дальше виміну низькопроцентових бондів на вищевідсоткові в цілі осягнення вищих прибутків з інвестицій.
3. Підвищити платню новообраному членові Головного Екзекутивного Комітету головному організаторові на $1,000 до висоти $19,000 річно.
4. Продовжувати започатковану вже акцію позичок від членів на боргові зобов'язання, яка є корисною для членів і для Української Національної Корпорації Дому УНсоюзу.
5. Призначити на потреби Фінансової Комісії $ 1,000.

Іван Винник — голова
Богдан Гнатюк — заступник голови
Іван Флис
Уляна Дячук
о. Іван Ващук
Іван Геврик

Головний предсідник Иосип Лисогір: Ми закінчили 12-ту точку наших нарад і тепер переходимо до 13-ої точки, а це до — схвалення бюджету. Слово дальше має голова Фінансової Комісії пан Винник.

13. СХВАЛЕННЯ БЮДЖЕТУ

Голова Фінансової Комісії мґр Іван Винник: Як я вже говорив перед тим, що, укладаючи бюджет, ми взяли до уваги всі рекомендації, які подали інші Комісії, передбачені приходи і розходи на 1977 рік і виготовили прелімінар бюджету, який вам в імені Фінансової Комісії представляю.

Над запропонованим прелімінарем бюджету відбулася довша дискусія, в якій забирали голос: головний предсідник Иосип Лисогір, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик, головні радні д-р Богдан Футей, інж. Мирослав Кальба, Володимир Запаранюк, Василь Дідюк, Текла Мороз, д-р Анна Чопик і інж. Анатолій Дорошенко та почесні члени Головного Уряду д-р Ярослав Падох і Іван Іванчук. На пропозицію головного контролера мґра Івана Винника, що її підтримав голова Контрольної Комісії мґр Іван Геврик, прийнято наступний бюджет голосуванням 10 — за, а 9 — здержання від голосування:

ПРЕЛІМІНАР БЮДЖЕТУ НА 1977 РІК:

ПРИБУТКИ:

1. Членські вкладки:

Життьове забезпечення	$2,890,000.00
Забезпечення від випадків	75,000.00
Фонд Братський	75,000.00
Разом членські вкладки	$3,040,000.00

2. Відсотки:

Від бондів	$1,400,000.00
Від гіпотечних позичок	220,000.00
Від членських позичок	20,000.00
Від уділів	6,000.00
Від банкових конт	2,000.00
Разом відсотки	$1,648,000.00

3. Різні впливи:

Фонд Сирітський	$10,000.00
Фонд Наглої Потреби	5,000.00
Свобода	580,000.00
Союзівка	440,000.00
Чинші від реальностей	30,000.00
Амортизація і зиск в продажі інвестицій	5,000.00
Різні впливи	5,000.00
Разом різні впливи	$1,075,000.00
Разом прибутки	$5,763,000.00

ВИДАТКИ:

1. Виплати грамот:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$900,000.00
Посмертні виплати	710,000.00
Виплати від випадків (АДД)	10,000.00
Подвійне забезпечення	5,000.00
Грошові звороти	270,000.00
Забезпечення батьків дітей	5,000.00
Разом виплати грамот	$1,900,000.00
Дивіденда	500,000.00
Фонд Сирітський	10,000.00
Вкладки за реасекурацію	10,000.00

2. Кошти адміністрації:

Платні:	
Головних урядовців	$79,000.00
Працівників	245,000.00
Разом	$324,000.00

Забезпечення:

Пенсійний Фонд	$88,000.00
Хворобове	22,000.00
Від каліцтва	4,000.00
Групове	8,000.00
Соц. і від безробіття	30,000.00
Разом	$152,000.00

Канцелярійні видатки:

Друки і канц. прибори	$38,000.00
Пошта	16,000.00
Телефон	13,000.00
Забезпечення	14,000.00
Винайм машин	10,000.00
Разом	$91,000.00

Різні видатки:

Канадські Корпораційні податки	$50,000.00
Канадська Канцелярія	5,000.00
Актуарії	10,500.00
Заплата до забезпеченевих урядів	5,000.00
Разом	$70,500.00

3. Організаційні видатки:

Оголошення і друки	$24,000.00
Лік. оглядини нових членів і гол. лікар	8,000.00
Винагорода відділових організаторів	70,000.00
Винагорода обласних організаторів	25,000.00
Секретарська винагорода	280,000.00
Винагорода предсідників і касирів	2,000.00
Кошти подорожей обл. організаторів	17,000.00
Обласні засідання	2,000.00
Разом організаційні видатки	$428,000.00
Кошти річного засідання	26,000.00
Кошти контролі	7,000.00
Разом кошти	$33,000.00
Кошти репрезентацій	$25,000.00
„Свобода"	310,000.00
Виплати друкарні	560,000.00
Виплати „Союзівки"	400,000.00
Виплати на реальностях	45,000.00

4. Комісії:

Стипендійна	$18,000.00
Спортова	6,000.00
Молоді	1,000.00
Жіноча	1,000.00
Канадська	1,000.00
Фінансова	1,000.00
Старших Союзовців	300.00
Разом комісії	$28,300.00
Допомоги і пожертви	$35,000.00
Дотації організаціям	25,000.00
З Фонду Наглої Потреби	15,000.00
Разом допомоги і дотації	$75,000.00
Різні виплати	$30,000.00

5. Інвестиційні видатки:

Втрата на реальностях	$46,000.00
Втрата на гіпотечних позичках	50,000.00
Втрата на продажі бондів	30,000.00
Амортизація	20,000.00
Разом	$146,000.00
Конвенція (одна четвертина)	$65,000.00
Разом видатки	$5,202,800.00
Сподівана надвишка	560,200.00
Разом	$5,763,000.00

ДОТАЦІЇ З НАРОДНОГО ФОНДУ

СКВУ	$1,000.00
УККА	1,000.00
УККА на видання	1,000.00
Катедра св. Софії	1,000.00
Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА	1,000.00
Консисторія УПЦ в ЗСА на Собор	500.00
Укр. Католицька Церква св. Юра в Н.И.	1,000.00
Укр. Науковий Інститут у Гарварді	1,000.00
Український Вільний Університет	1,000.00
НТШ — ЗСА	500.00
УВАН — ЗСА	500.00
Пласт — ЗСА	500.00
СУМА — ЗСА	500.00
МУН — ЗСА	200.00
ОДУМ — ЗСА	200.00
СУСТА — ЗСА	500.00
Асоціяція Українських Професорів	250.00
Студії Українознавства на Пенсильвенському Університеті	250.00
„Зарево"	200.00
„Молода Думка"	200.00
Пам'ятник Ольжичеві	200.00
Літературно-Мистецький Клюб	150.00
„Українська Опера"	100.00
„Український Клюб при Академії св. Василія у Стемфорді	100.00
Український Музей, Чікаґо	100.00
Студійний Осередок укр. культури, Факс Чейс	100.00
Об'єднання Мистців Америки	100.00
Музичний Інститут, Америка	100.00
„Золотий Хрест", Америка	150.00
Асоціяція для студій національности (проф. Горак)	100.00

Канада:

КУК	350.00
НТШ	250.00
Пласт	200.00
СУМ	200.00
МУН	200.00
ОДУМ	200.00
„Золотий Хрест"	150.00
Братство св. Покрови УАПЦ в Арґентині	100.00
УТГІ — Мюнхен, Німеччина	200.00
Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі	100.00
„Рідна Школа", Мюнхен	100.00
Курси Українознавства на Союзівці	8,000.00
Резерва на дотації	1,450.00
Разом	$25,000.00

(Продовження буде)

Християнські демократи погодились на участь комуністів в уряді Італії

Рим, Італія. — Ройтер інформує, що керівництво італійської Комуністичної партії прихильно поставилось до рішення Екзекутиви Християнсько-демократичної партії підписати з комуністами і чотирма іншими політичними партіями умовний договір про співпрацю, щоб таким чином закінчити довготриваючу урядову кризу в Італії. Джіян Карльо Паєтта, член Центрального Комітету італійської Комуністичної партії, заявив в четвер, 2-го березня ц. р., що „наступив вже найвищий час співпраці і спільної дії між нами для поправи політичного й економічного життя нашої країни". В інформації також сказано, що християнські демократи, після довшої дискусії, погодилися включити комуністів до уряду меншости під керівництвом прем'єр-міністра Джуліо Андреотті.

Шановним Гуцулам до відома.

Оцим повідомляю, що я вже не є головою ред.-колеґії Гуцулії, ні Історії Гуцульщини, ані членом Гуцульського Дослідного Інституту. Свою резиґнацію я склав на руки голови Гуцульської Конференції Панові Іванові Андрусякові ще 25-го листопада 1977 року.

Д-р Василь Стефурак

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

МАРІЇ ЧАРНЕЦЬКОЇ

відправиться

в дні 14 березня 1978 р., о год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку

СВЯТА ЛІТУРГІЯ за упокій душі Покійної

Просимо усіх Рідних, Приятелів та Знайомих згадати в цей день Покійну у своїх молитвах.

ОЛЬГА БАРАН, братаниця

В суботу, 11 березня 1978 р., о год. 8:30 ранку

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА КЕРОДА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА в церкві св. Юра в Ню Йорку

Просимо Родину, Знайомих та Приятелів згадати Покійного в цей день в своїх молитвах.

ІРИНА — дружина
АДРІЯН — син
ІВАННА — дочка

Ювілей Анатолія Юриняка

Четвертого грудня м.р. в Свято-Андріївській церкві Лос Анджелесу після служби Божої відспівано молебень з нагоди 75-річчя життя письменника і поета Анатолія Юриняка. Отець Степан Голутяк привітав А. Юриняка також із п'ятидесятиріччям його творчої діяльности. Потім друзі й приятелі письменника перейшли в парафіяльну залю, щоб продовжити урочистості. Після перекуски, що була улаштована сестрицтвом церкви, почалася програма, що нею керував М. Новак.

Сестрицтво церкви вшанувало письменника дарунком та квітами, а відтак прочитано його вірші: пані Корінець прочитала вірш „Київським поетам молодим", донька А. Юриняка, що була присутньою з цілою родиною, прочитала одного батькового вірша та одного, що вже сама написала, присвячуючи його ювілятові. Поет Іван Діденко прочитав три свої вірші присвячені кожному із трьох присутніх народжених у грудні місяці: згаданому вже Анатолію Юриняковi, поетові Павлові Форманюкові (сповнилося 65 років життя) та громадському діячеві Миколі Петровичу Новакові, що йому також сповнилось 75 років життя.

Пані Л. Ємець прочитала привіти, прислані на ім'я поета А. Юриняка в деяких із них згадувано ім'я п. Новака і п. Форманюка. Пан В. Романюк привітав поета від імени Центрального Осередку Лос Анджелесу.

Слово про творчість А. Юриняка припало сказати поетові П. Форманюкові, яке було дуже влучним та кольоритним, бо він прикрасив його зачитуванням уривків із поезії А. Юриняка.

Квартет „Полтавчанок", що ним кермувала Л. Ємець зачарував присутніх красою співу.

У своєму слові А. Юриняк головно зупинився на творчій тематиці поетів і письменників нашого часу.

Отець С. Голутяк почав і закінчив своє урочисте слово тим, що заінспірував у присутніх заспівати „Многая Літа" всім трьом Ювілятам.

Юрій Старостенко

Замість квітів на могили Дорогих Професорів Української Гімназії в Байройті

о. катехита Івана Прокоповича і професора Миколи Остапяка

професори й учні тієї школи зложили 945.00 долярів на такі наукові цілі:

1. Наукове Товариство ім. Шевченка
2. Патріярший Фонд
3. Український Вільний Університет

Проф. Анастазія Огроднік-Жилава $30.00
Д-р Роман Кисілевський 40.00
Проф. Стефан Микита 10.00

Учні:

по 75.00 дол. — Л. Липецький;
по 40.00 дол. — Л. Ткач;
по 25.00 дол. — В. Дигдало, В. Захарій, В. Недільський;
по 20.00 дол. — С. Білас, З. Войтович, О. Ганас, Р. Гарасимович, О. Городецька, О. Ґной, Б. Ґоль, Б. Захарчук, Л. Зєлик, О. Зозуля, А. Крумшин, І. Луцишин, Н. Олексин, О. Падусовська, Р. Ратич, З. Романів, Н. Соневицька, О. Ткачук, Л. Турянська, Д. Федак, Т. Швайкун, С. Шпак;
по 15.00 дол. — Р. Лазор;
по 10.00 дол. — І. Богомолець, І. Вербицька, Я. Войтович, Р. Гамаляк, Н. Ґоліят, А. Ґлют, Я. Загайкевич, М. Йовик, Х. Кушнір, О. Леськів, Н. Мартюк, Н. Німилович, Д. Остапяк, В. Павлюк, О. Павлюк, Е. Саламаха, Л. Сілецька, Ф. Степаняк, А. Л. Стецик, Е. Товпаш, Д. Федорів, І. Червінський.

Ділимося сумною вісткою з Членством ОУА „Самопоміч" і Українською Громадою що 6-го березня 1978 року, несподівано, відійшов у Вічність

св. п.

Д-р ВОЛОДИМИР НЕСТЕРЧУК

довголітній член Головної Управи і Головної Контрольної Комісії, визначний, заслужений громадський діяч, Президент Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку.

•

Достойній Дружині, Синам і Родині Покійного складає вислови глибокого жалю і співчуття —

Головна Управа ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку

Управа Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку

з глибоким жалем повідомляє Членів і всю Українську Громаду, що дня 6-го березня 1978 року, у вечірніх годинах, ненадійно, відійшов від нас у Вічність

сл. п.

Д-р ВОЛОДИМИР НЕСТЕРЧУК

НЕЗАБУТНІЙ І УЛЮБЛЕНИЙ ГОЛОВА НАШОЇ УСТАНОВИ

•

ВШ. Дружині, Синам, ближчій та дальшій Родині складаємо щирі співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та всю Українську Громаду, що в понеділок, 6-го березня 1978 року, о год. 9-ій веч., відійшов, несподівано, у Вічність на 68-му році життя, наш Найдорожчий і ніколи Незабутній

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ШВАҐЕР, БРАТ і СТРИЙКО

бл. п. д-р прав

ВОЛОДИМИР НЕСТЕРЧУК

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер, 9-го і в п'ятницю, 10-го березня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Thomas Quinn and Son Inc., 32-20 Broadway, Astoria, N.Y.

Доїзд до похоронного заведення BMT лінія, поїзд RR до Бродвею.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 11-го березня 1978 р., о год. 9-ій ранку до церкви Чесного Хреста в Асторії при 31-ій Авеню і 30-ій вулиці, а потім на цвинтар Mt. Hope Cemetery, Hasting on Hudson, N.Y. біля Йонкерсу, де спочивають члени родини Покійного.

В тяжкому горю залишились:

МАРІЯ — дружина
сини:
ІГОР з дружиною АНІ, з синами: ХРИСТОФОРЧИКОМ і АЛЕКСАНДРОМ
ЮРКО з дружиною ТАНЕЮ
швагерки:
ЛЬОНА ГОШОВСЬКА з родиною
ІВАНКА СОЛУК з родиною
сестра — КАТРУСЯ в Україні
теща — ОЛЕНА МИЦАК в Україні
сестрінки — ХРИСТИНА і ОЛЕНКА ГУБІЦЬКІ
брат — СТЕПАН з родиною у Франції
сестрінка — МАРТА в Тернополі
та ближча й дальша Родина в Англії, Україні і ЗСА

Т-во „Свобода" 194 Відділ УНСоюзу в Ню Йорку

ділиться сумною вісткою, що дня 6-го березня 1978 р., нагло і несподівано, відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р ВОЛОДИМИР НЕСТЕРЧУК

активний член Управи нашого Відділу, великий громадський діяч, наш Друг і Приятель.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Висловлюємо глибоке співчуття ВШ. Дружині, Синам, ближчій і дальшій Родині Покійного.

•

Нехай американська земля заступить Йому рідну.

Управа Відділу:
М. САЛДАН, голова
ЕВСТАХІЙ МАНАЦЬКИЙ, секретар

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Володимира Керода

на Патріярший Фонд 50.00 долярів складають

Василь і Ліда СТЕБЕЛЬСЬКІ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІД СМЕРТИ

нашого Дорогого СЕСТРІНКА і КУЗЕНА

бл. п. Д-ра ІГОРЯ ЦИМБАЛІСТОГО

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 18 березня 1978 р., о год. 8:30 ранку в соборі св. Володимира і Ольги

при 739 W. Oakley Blvd., Chicago, Ill.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

АННА ЗАЛЄСЬКА
ОЛЯ ПРОЦЬ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
ЛІДІЯ МІЩЕНА з мужем ІВАНОМ
МАГДАЛИНА ПОПЕЛЬ
Д-р ХРИСТИНА з мужем Д-р МИКОЛОЮ КРАУ
ЮРІЙ і ЗЕНОН МІЩЕНА
ОРЕСТ ПОПЕЛЬ з дружиною БОГДАННОЮ і доньми МАРТОЮ й ОЛЕЮ

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що 4-го березня 1978 року, по тяжкій недузі, відійшов у Вічність на 61-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

АНТІН ЛАЗІРКО

уродж. в Старій Солі, Зах. Україна, відомий довголітній підприємець.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 7-го березня 1978 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся в середу, 8-го березня 1978 р., з того ж похоронного заведення, о год. 8:30 ранку до церкви св. Івана Хрестителя, відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

НАТАЛІЯ — дружина
НАТАЛІЯ і ОЛЕГ — діти
МАРІЯ — мама в Україні
ОЛЬГА, ҐЕНЯ і ЛЮБА — сестри з родинами в Україні
МАРІЯ РУДЗІНСЬКА — тета
АНТОНІНА БАЧИНСЬКА — швагерка з мужем МИХАЙЛОМ
СТЕФАНІЯ ЛЕСЬКІВ — швагерка з родиною
ІРЕНА КОЧЕРЖУК — кузинка з родиною
ЛЮБА ТУРЯНСЬКА — кузинка з родиною
ЛЮБОМИР РУДЗІНСЬКИЙ — кузин з родиною
та ближча і дальша Родина в Америці і Україні

Микола Хоманчук...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

нич — заступник голови і Михайло Юзенів — секретар. Обрано також Номінаційну комісію з трьох осіб (Михайло Салдан, Іван Хома і Мерієн Климишин), яка зайнялась сформуванням нової Управи. Після відчитання протоколу з минулорічних Загальних Зборів секретарем ОК М. Юзенівим, присутні вислухали вичерпні звіти Управи, а зокрема голови М. Хоманчука, який присвячував багато уваги організаційній ділянці Округи, завдяки чому Округа здобула 3-тє місце, приєднавши 258 членів в 1977 році, і отримавши грошеву винагороду в сумі 300 долярів, що їх вручили Окрузі на Зборах представники Головного Уряду. Звіт Контрольної комісії зачитав д-р О. Соколишин і подав внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Багато членів висловили свої думки в дискусії над звітами і подали ряд пропозицій для покращання праці Окружного Комітету.

Виступаючи офіційно з привітанням, головний предсідник Йосип Лисогір склав признання Окрузі за організаційні успіхи і в своєму короткому слові порушував справи фінансового стану УНС, Української Будівлі, Союзівки, боргових зобов'язань, які зросли вже до 5 мільйонів 600.000 долярів, конвенційні, видавничі та інші справи. Інші члени Головного уряду, крім головного організатора С. Гавриша, який порушив ряд проблем організаційного характеру і активности делегатів перед Конвенцією та їхньої ,,традиційної десятки'', обмежились тільки до коротких привітань і загальникових стверджень.

Збори також затвердили плян праці Округи на 1978 рік, який передбачає збільшену активність у приєднуванні нових членів, відзначення 85-річчя органу УНС ,,Свобода'' і 45-річчя ,,Українського Тижневика'', та 25-річчя ,,Веселки'' Голова Округи Микола Хоманчук, реферуючи плян праці, звертав увагу на активність союзових діячів, завдяки яким Округа змогла добитися організаційних успіхів. Дуже активну участь в організаційній кампанії брали і приєднали більше як 10 членів: д-р Василь Палідвор — 29 членів, Марія Кульчицька — 26, д-р Микола Шпитко — 25, Іван Пригода — 25, Анна Баранкевич (новий Відділ) — 25, Василь Цюпа — 14, Михайло Юзенів — 12, Марія Душник — 12, Степан Пециляк — 11, Володимир Квас — 11, Емілія Саноцька — 11, д-р Іван Флис — 11, Кирило Безкоровайний — 10, і Марія Лисогір — 10. Трьох секретарів прийнято поновно в члени Клюбу Заслужених Союзовців, а саме: Марію Кульчицьку, д-ра М. Шпитка й Івана Пригоду. Ветеран в організаційній кампанії д-р Василь Палідвор вже 15—ий раз став членом названого Клюбу.

Після Зборів відбулась перекуска і в дружній атмосфері члени продовжували розмову на союзові і громадські теми.

Комітет Відділів УНС...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

В. Бутковський, а звітування Управи започаткував голова п. С. Островський, інформуючи коротко про важливіші початки Округи, до яких належав влаштований спільно з довколишніми Округами День УНСоюзу. Цей його звіт доповнила опісля заступниця голови пані Галина Гаврилюк.

Після коротких звітів скарбника В. Бутковського і секретаря О. Зубрицького, пані Меланія Міляновий, звітуючи за Контрольну Комісію, ствердила що все книговодство є у взірцевому порядку і запропонувала довір'я Управі, що і схвалено.

З черги ред. А. Драган сказав коротке ,,Слово про ,,Свободу'' з нагоди її 85-ліття, а головний секретар УНС Володимир Сохан з'ясував проблеми і завдання найближчої 29-ої Конвенції УНС. Все важливе — говорив п. В. Сохан — статут, вибір нових керівних органів, і навіть схвалення висоти дієт, але перша і найголовніша мета Конвенції це перевірка дотеперішньої діяльности та схвалення таких постанов і резолюцій, які запевнили б всебічний дальший розвиток УНСоюзу, а з ним і всієї нашої громади.

Обласний організатор Василь Оріховський зі свого боку вказав на успіхи Округи в організаційній праці в минулому, назвав ряд осіб, секретарок і секретарів Відділів УНС, які здобули замітні успіхи та закликав до дальших зусиль, до яких тепер повинні ще зокрема долучитись обрані конвенційні делегати із своїми традиційними ,,делегатськими десятками''.

Короткі і сердечні привітання для ,,Свободи'' з нагоди її 85-ліття та для УНСоюзу, її видавця, виголосили голова місцевого Відділу УККА д-р Євген Котик, голова Українського Народного Дому п. Володимир Білик, який проводив цими нарадами, та пані Галина Білик від місцевого Відділу Союзу Українок.

Переобраний голова п. С. Островський подав ще загальний плян дальшої праці, зокрема плян спільного з довколишніми Округами влаштування Союзового Дня, який цього року відбудеться знову в Українському Селі 27-го серпня, над чим відбулася ще коротка дебата, яка продовжувалася і після формального закриття зборів та при приготованій панями гостині.

Т-ВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

По 100. — дол. Василь і Маргарета Кец

По 50. — дол. Сестрицтво при парафії Рождества П. Д. Марії в Ню Брансвік — Т. Панкевич, Д. Л. Ґеча, Б. М. Цимбалістий, Ф. Літовинський, Я. Букачевський.

По 30. — дол Д. Демедюк

По 25. — дол. О. І. Ратич, В. Серна, о. Д. Чабан, С. Р. Старожитник

По 20. — дол. П. Лабінський, С. Старожитник, В. Хомут, В. Коверко, Л. Ратич, М. Мостовий, А. Якубович

По 15. — дол. Б. Ракочий, В. М. Стойко

По 10. — дол. В. Цяпа, О. Ратич, М. Гатала, М. Гримяк, Я. Грабович, О. Попіль, Я. Городецький, Л. Станчак, М. Луцик, М. Хомут, М. Д. Локе, Зарицький, П. Е. Попів, І. Яцишин, Л. Шавалей, С. Киніс, В. Колтовський, І. Головінський, Г. Р. Ратич, М. Білас, О. Рінник, В. Оріховський

По 8. — дол. Б. Котис, Т. Шубяк

По 5. — дол. М. Гатала, Н.Н., Д. Візниця, Я. Паславський, М. Цісик, М. Яцусь, М. Вітик, В. Реновець, Я. Ощудляк, М. Ровенко, П. Папроцький, Ю. Лонишин, П. Литвин, М. Слободян.

В сумі зібрано 1,006.00 дол. Збіркою в Ню Брансвік, Н. Дж. займалися Вп. П. Тамара Панкевич і Дамян Геча.

Комісія Патріяршого Фонду — Т-ва Свята Софія складає щиру подяку усім за їх труд і їхню жертвенність.

Всі датки на Т-во Свята Софія можна відтягати від податку. IRS No. 23-74380645. Жертви на Патріярший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків, або висилати на адресу:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
7911 Whitewood Road
Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

ПРО ЦЕ, ЩО НАС ТУРБУє

З листа до Редакції ,,Спорту" в ,,Свободі".

Вп. Панове!

Чи можете вияснити нам і порадити, що повинні робити українські спортовці у випадку коли про них в окремих спортових виданнях пишуть, перекручуючи їх справжню національність?

Останньо стурбувала нас стаття у відбиванковому журналі ,,Волейбол Магазін" ч. 11-те за місяці січень-лютий, 1978 рік, який виходить в Санта Барбара, Каліфорнія. На 39-й сторінці, де говориться про дружину Ратґерського університету в Нюарку, між іншими відмічено, що склад тієї дружини має Східньо Европейський характер і залишиться такою до часу поки не зарекрутують інших відбиванкарів. Не перераховуючи змагунів, студентів цього університету подано такі імена: Нестор Паславський, Петро Мельник, Юрій Темницький, Борис Ольшанівський, Андрій Голинський, Богдан Завадович, Руїчі Фурусава, Річ Кіфер і Доґ Еміч. Тренер Олександер Попович, координатор д-р Тарас Гунчак.

Отже, за виїмком трьох змагунів, ці змагуни, включно з тренером і координатором, усі українці до цього пластуни і крім одного бувші змагуни УСВТ ,,Чорноморська Січ". Яким чином автор згаданої статті — Дан Шіел причепив цим українцям Східньо Европейську маску, за якою читачі можуть мати враження є: румуни, мадяри, поляки і ін. сх. европейці.

Цей факт нагадує нам подібну ситуацію українських спортовців в поневоленій, але не скореній Україні, яких російські політруки заслонюють ,,совєтською маскою" і тим самим у Вільному Світі цих наших спортовців називають ,,росіянами"; яка подібність?

А. Ґерус

Відповідь Редакції:

Щодо вияснення то Ви його дали самі у Вашому останньому реченні. Якщо йдеться про Ваш запит, що повинні робити українські спортовці, коли їм перекручують національність? Очевидно повинні негайно реаґувати, писати листи до редакцій даних журналів, чи газет з домаганням виправити їх помилки.

Для прикладу, ряд українських гаківкарів, такі як Ткачук, Кіндрачук, Буцик, Марук і ін., не зважаючи на це, що багато з них вже 3-тє покоління народжене в Канаді, виправляють радіових і телевізійних коментаторів, які дуже часто теж перекручують, або замовчують їх українське походження.

Подібно роблять українські спортовці в Україні, які навіть наражуються, через це, на переслідування і матеріяльні втрати.

ВІСТКИ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

ДРУЖИНИ УСВТ „Ч. СІЧ" УЧАСНИКАМИ ТУРНІРІВ В ЗАКРИТИХ ЗАЛЯХ

,,Ч. СІЧ" (ЮНАКИ) — НОРД ВЕСТЕРН (ЮНАКИ) 2:3

,,Ч. СІЧ" (ЮНАКИ) — ШУТІНҐ СТАРС (ЮНАКИ) 3:2

,,Ч. СІЧ" (ЮНАКИ) — РАМАПО СК (ЮНАКИ) 2:0

Продовжуються гри турніру в закритій залі юнацької дивізії Ліґи Копаного М'яча Норд Берґен. Юнаки ,,Ч. Січі" досі відбули три змагання, з яких після однієї поразки виграли чергові два змагання і цим самим зайняли одне із чоловихмісце в своїй Дивізії. Ґолі для ,,Ч. Січі" здобули: Маік, Діорійо і Бирнс по два та Калинович одного. Склад дружини: Калес, Стоцько, Данилюк, Калинович, Зєлик, Маік, Сернівка, Склепкович, Бирнс, Деорійо, Дуґан, Козочанський, Ляркін, Ґошоль. Провідники: І. Хамуляк і І. Калинович.

МОЛОДШІ ЮНАКИ

,,Ч. СІЧ" — КОЛДВЕЛ 1:0 (ВОКОВЕР)

,,Ч. СІЧ" — МЕЙПЛВУД 4:0

,,Ч. СІЧ" — САВТ ОРАНДЖ 3:2

Після останньої перемоги наймолодші ,,Січовики" очолили в показнику табелі гор Дивізію молодших юнаків, маючи здобутих 6:0 точок і 7:3 відношення ґолів. В останніх змаганнях ґолі для ,,Ч. Січі" здобули: Старбинський 2 і Р. Петрух. Склад дружини в цій грі був: Нищот, Петрух, Калинович, Презимірський, Сосяк, Пенцак Старбинський, Маркусь.

СЕРЕДНІ ЮНАКИ

,,Ч. СІЧ" — МІЛЬБУРН ,,Б" 9:0

,,Ч. СІЧ" — НАТЛЕЙ СК 1:2

Єдиного ґоля в останніх змаганнях здобув для ,,Ч. Січі" Є. Турянський. Склад ,,Ч. Січі": Щупляк, О. Пенцак, Турянський, І. Калинович, Стефуришин, Радованич, Щудлюк. Крім цих в змаганнях тієї дружини беруть участь теж молодші юнаки. Обидвома дружинами в звітових змаганнях завідував В. Маркусь. Тренер І. Чупенко.

ВІДБИВАНКА

,,Ч. СІЧ" — ВЕСТ ОРАНДЖ 3:0 СЕТІВ

,,Ч. СІЧ" — САВТ ОРАНДЖ ,,А" 0:3 СЕТІВ

,,Ч. СІЧ" — САВТ ОРАНДЖ ,,Б" 3:0 СЕТІВ

У чергових 3-х змаганнях за першенство Жіночої Відбиванкової Ліґи Ню Джерзі, ,,Ч. Січ'' здобула дві перемоги і зазнала однієї поразки. До закінчення цьогорічних ліґових гор нашій дружині залишилося ще дві зустрічі, обидві на виїзді, від вислідів яких залежатиме чи наші дівчата ввійдуть до фінального турніру за першенство. Склад ,,Ч. Січі": Д. Твардовська, Л. Тицька, В. Палидович, Н. Моравська, І. Шеремета, М. Юрах, П. Голь, П. Гозанець, Х. Терлецька. Тренер М. Ганич, ланковий А. Лапичак.

ДРУЖИНА СТАРШИХ ЮНАКІВ ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО СВОЇХ ВИСТУПІВ

Дружина старших юнаків чоловічої відбиванкової секції підготовляється до своїх виступів в турнірах Відбиванкової Асоціяції ЗСА, СУАСТ-Схід та інших змаганнях. Провід ланки зареєстрував цю дружину в згаданій Асоціяції в такому складі: Борис Буняк, Марко Ходновський, Павло Гунчак, Василь Ковар, Мирон Олесницький, Михайло Стоцько, Роман Свинтух, Борис Турянський, Юрко Яремко і Зенон Яремко. Тренер дружини є Руїчі Фурусава, провідником д-р Тарас Гунчак.

(от)

ШАХИ

ШАХОВИЙ МАТЧ ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕМПІОНАТ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Шахові майстри д-р Орест Попович (УСВТ ,,Ч. Січ) і Борис Бачинський (Тризуб) розіграють матч, що складатиметься з 4-х партій за український чемпіонат Північної Америки в днях 1-5 лютого 1978 р., в домі ,,Тризуба" у Філядельфії. Д-р О. Попович, чотирикратний український чемпіон Півн. Америки і Б. Бачинський, що здобув це звання-двократно, поділили перше й друге-місця в останньому турнірі який відбувся в листпаді мин. року у Філядельфії.

Шаховий матч цих двох наших майстрів, які теж вибилися в американському шаховому світі-рішатиме про остаточний український чемпіонат на 1977 рік.

УВАГА УКРАЇНСЬКІ ШАХІСТИ!

Підготовляється видання в німецькій і англійській мові ,,Шахи в Україні", про колоніяльну залежність шахової України в СССР і дискримінацію українських шахістів на Заході, головно в Зах. Німеччині, де наших шахістів називають ,,росіянами". в зв'язку з цим виданням, закликається українських шахістів у Вільному Світі спричинитися до цього важливого видання. Матеріяли в німецькій і англійській-мовах висилати по інформації, проситься звертати на наступну адресу: T. Semenko, Zentnerstrabe 39, 8000 Munchen 40, West Germany.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 11-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Загальні збори Б-ва св. Володимира 130 Відд., о год. 7:30 веч. при 100 Другій Авеню у п. Гнатишина (3 пов.) Просимо чл. прибути і вибрати другий раз заступника делегата на 29 Конвенцію УНС. — Ю. Юрків, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори Б-ва св. Михайла 209 Відд., о год. 7-ій веч. в Укр. Амер. Горожанськім Клюбі, 728 Roosevelt Ave. На порядку: звіти Управи за минулий рік та вибір Нової Управи на 1978 р. Проситься чл. прибути. — І. Кушнір, гол., С. Матлага, секр.

НЕДІЛЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76-ий Відд., о год. 1-ій по пол. в укр. кат. школі при Сенфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути. На Річних зборах вибрано нову Управу, а саме: В. Боярський, предс., Т. Клебан, кас., Юлія Демчук, фін. секр., мгр Е. Ґрубський, заст. секр., В. Гнатів, гол. К. Комісії. Д. Бобеляк і Марія Ференс — вільні члени.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Зап. Січ 234 Відд., о год. 6 по пол. в малій церковній залі біля церкви, Grier Ave. and South St. На порядку: звіти Управи, вибір нової Управи, затвердження зміни відділового статуту. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Поступовий Клюб 70-ий Відд., о год. 2:30 по пол. в приміщенні УНДому при Фліт вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — С. Білик, предс., М. Шеремета, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд., о год. 11:30 ранку в залі церкви св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — А. Жґута, M.D., предс., І. Жгута, кас., М. Бобечко, секр.

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ТАРЗАН, Ч. 7914. Поради

Ви не можете так непідготовано йти в Джунґлі, шукаючи малого летовища...

Що?!

Тіло вашого приятеля рознесуть хижаки!

О. так!... Я не думав!...

Що тепер?...

Розумію, що ви обидва поденервовані... Я можу дати вам кілька добрих порад?

Признаюся, що нам їх дуже потрібно!